

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет східної та слов'янської філології

Кафедра корейської і японської філології

Кваліфікаційна робота магістра з корейської філології на тему:

ЗАСОБИ ВЕРБАЛЬНОГО ВІДТВОРЕННЯ ГЕНДЕРНИХ ОЗНАК
У СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Мкор 54-22

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньо-професійної програми

Східна філологія: корейська мова і література,
переклад, методика навчання

Спеціальності 035 Філологія

Спеціальності 035.066 Східні мови і літератури
(переклад включно),

перша – корейська

Плавко Олени Олексіївни

Науковий керівник:

канд.філол.наук, доц. Охріменко В. О.

Допущена до захисту

року

Завідувач кафедри

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

(підпис)

(ПБ)

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАСОБІВ ВЕРБАЛЬНОГО ВІДТВОРЕННЯ ГЕНДЕРНИХ ОЗНАК	7
1.1 Розвиток та становлення гендерної лінгвістики: основні етапи та концепції	7
1.2 Гендерна лінгвістика корейської мови: стан дослідження.....	15
1.3 Методика проведення дослідження	18
Висновки до розділу 1	19
РОЗДІЛ 2. ЛЕКСИЧНА ДЕТЕРМІНАЦІЯ ГЕНДЕРУ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	21
2.1 Лексичні особливості гендерних відмінностей в корейській мові ...	21
2.2 «Егьо» як провідна категорія гендерного мовлення	24
2.3 Вербальне відтворення фемінності в корейському мовленні	26
РОЗДІЛ 3. ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	31
3.1 Лінгвістичні особливості жіночого мовлення в корейському мовленні	31
3.1.1 Фонетичні особливості жіночого мовлення в корейському мовленні	32
3.1.2 Лексичні особливості жіночого мовлення в корейській мові	38
3.1.3 Морфологічні особливості гендерних відмінностей в корейській мові	46
3.1.4 Граматичні особливості гендерних відмінностей в корейській мові	48
3.1.5 Синтаксичні особливості гендерних відмінностей в корейській мові	53

	3
3.2 Відмінні риси корейського мовлення чоловік та жінок.....	54
Висновки до розділу 3	67
ВИСНОВКИ.....	69
АНОТАЦІЯ 주석.....	72
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	74

ВСТУП

Проблема гендерної ідентифікації і виразу гендерних ознак стала актуальною в сучасному світі, вимагаючи уваги в дослідженнях різних мов та культур. Корейська мова, одна зі східноазійських мов, має свою специфіку та особливості у виразі гендерної ідентичності. Розуміння та дослідження способів вербального вираження гендерних ознак у корейській мові є актуальним завданням як для мовознавців, так і для гендерних дослідників.

У сучасному світі поняття гендеру стає все більше значущим і комплексним. Воно включає в себе ідентичність, вираження, а також роль, яку особа обирає або їй накладає суспільство. Вивчення та розуміння того, як корейці виражають свою гендерну ідентичність через мову, може допомогти розкрити важливі аспекти соціокультурного контексту Кореї. Крім того, це може бути корисним для розробки спеціальних комунікаційних стратегій для різних гендерних груп та сприяти розумінню та підтримці гендерної рівності.

У сучасному суспільстві спостерігається нахил до універсалізації соціальних ролей жінок і чоловіків, але важливо зауважити, що психофізіологічні різниці між статями продовжують впливати на специфіку мовної поведінки. Тому одним із пріоритетних напрямків сучасного мовознавства є дослідження гендерних аспектів комунікації.

Проблеми гендерної ідентичності давно цікавили лінгвістів і соціологів у різних мовах. Останнім часом спостерігається зростаючий інтерес до вивчення гендерних відмінностей в мові.

За останні 30 років, у контексті руху за права жінок, гендерні питання стали нерозривно пов'язаними із мовними аспектами. Вивчення мови і вивчення гендеру належать до міждисциплінарного наукового поля. Вивчення мови має вікову історію, тоді як дослідження гендеру – це більш новий напрям, який розвивається по-різному в різних країнах. Феміністичний рух, який посилювався наприкінці 1960-х років, мав вплив на академічну і громадську

сферу та сформував історичний та науковий контекст свого покоління. Праці феміністок внесли значний вклад у багато наукових дисциплін.

Дослідження гендерних аспектів у корейській мові вже здійснюються, але вони ще не мають належного обсягу та системності. Багато робіт приділяють увагу аналізу гендерної граматики, використанню гендерних маркерів та структур, які виражають гендерну ідентичність, але значущий обсяг досліджень щодо вербального вираження гендерних ознак ще потребує розвитку.

Актуальність пропонованої роботи в першу чергу пов'язана зі змінами в сучасному суспільстві, яке прагне до більшої гендерної рівності. Пропоноване дослідження відмінностей у мові чоловіків та жінок є важливим та необхідним, адже воно дасть краще розуміння уявлень корейців про ролі чоловіків та жінок, допоможе виявити причини цих відмінностей, а також допоможе оцінити, чи є це позитивним чи негативним явищем.

Метою дослідження є аналіз та систематизація засобів вербального вираження гендерних ознак у корейській мові.

Мета дослідження потребує розв'язання таких завдань:

1. Дослідити історію розвитку гендерної лінгвістики у світі, включаючи основні етапи та ключові концепції.
2. Проаналізувати сучасний стан гендерної лінгвістики в контексті корейської мови.
3. Проаналізувати лексичні, граматичні та стильові особливості мовлення жінок в корейській мові.
4. Проаналізувати лексичні, граматичні та стильові риси мовлення чоловіків в корейській мові.

Об'єктом дослідження є корейська мова та способи її використання для вираження гендерних ознак.

Предметом – лінгвістичні одиниці на позначення гендеру в корейській мові.

Матеріалом дослідження слугували корейські діалоги з книг та серіалів.

Апробацію результатів дослідження здійснено на науково-практичній конференції: «세계화와 한국어학 현실 과제. Актуальні проблеми сучасного корезнавства у контексті глобального світового розвитку» (2023).

Для досягнення мети дослідження будуть використані такі **методи**:

1. Серед загальнонаукових методів дослідження можна виділити метод спостереження та зіставлення. У пропонованому дослідженні, яке має порівняльний характер, основним методом є лінгвістичний метод зіставлення. Ми проведемо огляд мовних текстів корейської мови та вивчимо жіночий та чоловічий тип мовлення шляхом спостереження.

2. За допомогою зіставного методу ми виявимо різницю між чоловічим та жіночим стилем мовлення. Крім цього, наше дослідження також передбачає застосування інших підходів та методів. Функціональний підхід буде використаний для встановлення логічних зв'язків між фонетичною та орфографічною системами корейської мови.

3. Додатково, описовий метод дасть нам можливість виділити комплекси, які притаманні чоловічому та жіночому стилям мовлення, систематизувати отримані результати та класифікувати їх.

Таким чином, ми використаємо різні методи для більш глибокого дослідження гендерних особливостей мовлення в корейській мові.

Теоретичне значення одержаних результатів. Ця робота сприятиме розширенню знань про вираження гендерних ознак у корейській мові та покладе основу для подальших досліджень у цьому напрямку.

Практичне значення одержаних результатів заключається в декількох аспектах: сприяють розумінню гендерних ролей та стереотипів у корейському суспільстві, дають краще розуміння того, як корейська мова відтворює гендерні ознаки, надають матеріал для подальших досліджень в області гендерної лінгвістики та корейської мови і культури, а також привертають увагу до питань гендерної дискримінації у мові.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, анотації та списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАСОБІВ ВЕРБАЛЬНОГО ВІДТВОРЕННЯ ГЕНДЕРНИХ ОЗНАК

1.1 Розвиток та становлення гендерної лінгвістики: основні етапи та концепції

Гендерні дослідження у лінгвістиці мають своє коріння ще з античних часів. Тоді була розроблена різниця між природною статтю (sexus) і граматичним родом (gender). Граматичний рід був розглянутий як зв'язок з реальним світом, в якому відображалися люди різних статей. Досі природа гендера залишається науково необґрунтованою. Мовознавці пов'язують це з моделями, які чітко описують проблеми гендера в мові та розмежовують його функції, або це соціальний аспект, який формується суспільством за допомогою мови.

Спостереження свідчать, що в науковій літературі переважно використовують похідні поняття гендера, такі як гендерологія, гендерні дослідження, гендеристи, гендерні аспекти і т. д. Часто вживають поняття «стать» та «гендер» рівнозначно. З контексту можна розпізнати, коли це пов'язано з біологічними аспектами, а коли з соціально зумовленими. Німецькі вчені використовують термін «гендер» для позначення загального напрямку дослідження, а пізніше використовують термін «das (soziale) Geschlecht» (Першина, 2005, с. 110).

Довгий час існувала домінуюча думка в науковому середовищі про явний зв'язок між біологічною статтю і граматичним родом. Це пояснювалося тим, що символіко-семантична гіпотеза була запропонована впливовими вченими В. Гумбольдтом (1999), В. Гріммом. За цією теорією, чоловічий рід відображав енергію, активність і силу, тоді як жіночий рід мав підлеглість і пасивність. Однак існують мови, в яких немає категорії роду. Незважаючи на критику цієї гіпотези, визнавалося, що вона впливає на сприйняття людьми понять та слів. Жіночі якості відображаються у всіх об'єктах жіночого роду.

Щодо чоловічого та середнього роду, їм притаманні риси, характерні для чоловічої статі.

Рід є граматичною категорією, яка відображається у різних частинах мови. Слова поділяються на групи (два або три роди), які відповідають ознакам статі або їх відсутності (Говорун, 2004, с. 275). Розрізняють поняття роду та статі в граматиці. Вважають, що стать є «універсальною понятійною категорією», яка включає «універсальний семантичний компонент» (Говорун, 2004, с. 174). Для роду така загальність, як відомо, не є характерною, навіть якщо в мові відсутній граматичний рід, як у англійській або перській мовах, існує універсальна категорія статі.

Гендерні дослідження базуються на інтердисциплінарному підході, який здійснюється на рівні дослідження конкретних проблем і аргументованості гендерної асиметрії суспільного розвитку загалом. Вони зараз проводяться у таких галузях як економіка, політологія, демографія, історія, соціологія, психологія, антропологія, етнографія, культурологія, філологія та соціолінгвістика. Вчені-філософи були першими, хто почав класифікувати статеві стереотипи, так як гендерна проблематика має міждисциплінарний характер.

Карл Юнг (1971) асоціював поняття чоловічності та жіночості з міфологічним (прототиповим) сприйняттям, в якому ці аспекти репрезентували два протилежні аспекти - Анімус та Аніма: чоловік мав виявляти активність, силу, незалежність, раціональність, цілеспрямованість, домінувати у відносинах, думати логічно, бути готовим до конкуренції та проявляти критичність; жінка мала бути терплячою, підтримуючою, уникати сердитості, виражати слабкість, пасивність, ніжність, тактовність, чутливість, турботливість та схильність до співпраці. Довгий час взаємозв'язок мови та гендера у лінгвістиці не вивчався систематично, існували лише окремі описи різниць у мовленні чоловіків та жінок у деяких мовах Карибського архіпелагу.

Мандрівники відкрили первісні мови Америки та Африки, які мали чоловічий і жіночий варіанти. Європейці помітили різницю у мовленні

чоловіка та жінки після прибуття до західної частини Індії, де чоловіки вживали багато слів та виразів, які були заборонені для жінок. Гендерний фактор у мові базувався на вірі, що розбіжності між чоловічим та жіночим мовленням виникали лише через біологічну стать, ігноруючи освіту, культуру та вік.

На початку ХХ століття лінгвістика активно почала досліджувати тему мови та статі. Такий інтерес виник через декілька обставин. По-перше, ця проблема зацікавила вчених зі світовим ім'ям, таких як О. Джесперсен (1922), Е. Сепір (1925), Ф. Маутнер (1900), хоча на той момент ще не склався окремий напрям у цій галузі. По-друге, у лінгвістичному аналізі виникає важливість соціального аспекту, де мова переплітається з суспільством та людиною, що живе в цьому середовищі. Вивчення відмінностей у мовленні чоловіків та жінок почало застосовуватися до «цивілізованих» європейських мов, таких як німецька, англійська, французька (Говорун, 2004).

Фердинанд де Соссюр вивчав мовленнєву поведінку чоловіків та жінок у різних соціальних групах і пов'язував гендерну варіативність у мовленні з суспільними чинниками. Його теорія про те, що історичні традиції вплинули на виникнення жіночого мовлення, вказувала на те, що в античному театрі чоловіки виконували усі жіночі ролі, і лише пізніше жінкам дозволили виступати, що призвело до прийняття суспільством цього варіанта мови. Теорія ж Ф. Маутнера (1900) про соціальну природу гендерної варіативності у мовленні не розвивалася протягом тривалого періоду.

У 1922 році Отто Джесперсен аналізував мовлення індіанців (плем'я чикіто) з Карибського архіпелагу і з'ясував, що жінки використовували лексику, яка відрізнялася від чоловічої. Наприклад, жінкам було заборонено називати чоловіків за іменем, тоді як чоловіки використовували певні суфікси для творення слів, а жінки - інші. Ці відомості надійшли до нього від місіонерів.

Едвард Сепір (1925) досліджував фонетичні та граматичні відмінності у мовленні жінок та чоловіків. Він відзначив, що у жіночому мовленні часто

вживаються скорочені форми, хоча стаття не має прямого впливу на їх походження. Сепір вважав, що використання жіночих варіантів скорочених форм може вказувати на статус жінок у соціумі, який менше централізований і менше ритуалізований порівняно з чоловіками.

Модель досліджень, розроблена Джесперсен (1922), може вважатися консервативною, оскільки вона враховує соціокультурний контекст свого часу при аналізі жіночої мови. Незважаючи на це, він чітко визначив ключові риси жіночої мови, такі як розвиток виразів із категорії «жіночі табу», часте використання певних прислівників, попереджувальний характер висловлювань у жіночій мові та вирази рівності в структурі мовлення.

Загалом, в ранніх дослідженнях переважало припущення, що всі відмінності між мовленням чоловіків та жінок пояснюються лише біологічною статтю. Тобто мовлення є результатом того, що чоловіки - чоловіки, а жінки - жінки, і ця різниця є природною та необхідною. Гендерний фактор у цих дослідженнях мав епізодичний характер, і переважала думка про дефіцитність жіночого мовлення в порівнянні з чоловічим (Першина, 2005).

У подальшому професійний інтерес до гендерних досліджень став зростати. У кінці 60-х років ХХ століття відбувся активний розвиток комунікативної семантики та соціолінгвістики, які змінили структуралістський підхід до мови. Новий підхід звертав увагу на прагматику мовлення та враховував психофізіологічні та соціальні аспекти статі, такі як рівень освіти, стать, вік тощо (Бутиріна, 2009, с. 123).

У 60-70 роках ХХ століття було вперше зроблено опис особливостей мовлення чоловіків та жінок на основі германських мов (S. McConnell-Ginet, R. Lakoff, D. Spender). У сучасних дослідженнях ця тема вивчається через призму дискурс-аналізу (J. Sunderland, S. Mills), академічного дискурсу (E. Morris, J. Swan), міжкультурної комунікації (N. Besnier, J. Sidnell, S. Tretchler), медійного та політичного спілкування (R. Wodak, L. Litosselitti), сімейного дискурсу (D. Tannen, P. Eckert), гендерного аналізу (M. Talbot, S. Kiesling).

Чоловіче мовлення досі залишається маловивченим напрямом, хоча деякі роботи починають з'являтися (J. Sidnell, V. Benwell).

Труджілл (1983) запропонував гіпотезу, що жінки використовують стандартну мову для компенсації невпевненості і досягнення соціального статусу, який може надати їм використання стандартної мови. Мілой (1980) з'ясовував явище використання діалекту чи стандартної мови через призму соціальних мереж, вказуючи, що закрите і консервативне оточення сприяє використанню діалекту, тоді як відкрите і прогресивне оточення сприяє використанню стандартної мови.

Дослідження взаємозв'язку мови і статі з 60-х років минулого століття можна розділити на два етапи: біологічну визначеність (детермінізм) та гендерні розвідки. Також існує перехідний третій етап, який тривав із середини ХХ століття і поклав основу для сучасних гендерних досліджень (Дегтярьова, 2004, с. 366). Важливо відзначити, що передумовою для зародження гендерної лінгвістики став новий жіночий рух (Women's Liberation Movement), який з'явився у 60-х роках у Сполучених Штатах, а потім розповсюдився на Північну Америку та Європу, а також поширився в інші країни. Його ідеологія надала значущий поштовх для розвитку гендерних досліджень.

Цей імпульс призвів до виникнення специфічного напрямку у мовознавстві - феміністичної лінгвістики. Її метою було викрити патріархальні структури, оскільки чоловічі погляди та цінності завжди переважали в усіх сферах суспільного життя. Феміністична лінгвістика виявила закономірності гендерної асиметрії в мові. Лінгвістична гіпотеза Сепіра-Ворфа, яка виникла завдяки дослідженням різних народів, їхнього світогляду та зв'язку з мовою, дозволяє стверджувати, що феміністична критика має на меті переосмислення та зміни у мовних нормах. Це пояснюється тим, що мова впливає не лише на суспільний розвиток, а й формує мислення та світогляд (Емірсуїнова, 2003).

Однією з яскравих теоретичних робіт феміністичної лінгвістики є праця Р. Лакоф (1975) «Мова і місце жінки». В цій роботі відображено жінку та її

соціальну позицію у мові. Р. Лакоф вважає, що європейські мови негативно відображають жінку (як це можна побачити в фольклорі). Жінки зображаються як об'єкти, а не суб'єкти; мовна поведінка жінок є менш впевненою порівняно з чоловіками, але водночас гуманною та співрозмовницькою. У кількох європейських країнах феміністична лінгвістика отримала особливий розвиток, зокрема в Німеччині (Lakoff). Лакофф (1975, 2004) стверджує, що особливості жіночої мови обумовлені гендерними стереотипами суспільства, а не вродженими рисами чи особистістю. Вона наголошує, що жінки вчаться використовувати мовні стратегії, які відповідають соціокультурним очікуванням щодо жіночої поведінки. Лакофф підкреслює, що жіноча мова виникає як спроба адаптуватися до чоловічого домінування в суспільстві, а не як вияв жіночих індивідуальних рис.

Лакофф виділила наступні характерні риси жіночої мови:

1. Жінки яскравіше виражають свої почуття та інтереси в розмовах про теми, що їх цікавлять.
2. Жінки використовують більш ввічливі слова та вирази у мовленні, уникаючи сильних ненормативних виразів.
3. Жінки активно користуються певними позитивно забарвленими прикметниками та прислівниками.
4. Жінки вживають більше невизначених висловлювань, виражаючи свою невпевненість у власних думках.
5. Жінки частіше застосовують зростаючий інтонаційний підйом у розповідних реченнях.

В дослідженнях Лакофф може міститися певна особиста точка зору та суб'єктивність, оскільки вона використовувала інтроспективний підхід до аналізу жіночої мови. Проте ці дослідження розкрили глибокий вплив соціокультурних факторів на мовленнєву практику та стали важливим кроком у підтримці гендерної рівності.

С. Тремело-Плетц, німецька дослідниця, розробила теорію дефіцитності, яка вказує на нестачу в мовленні жінок впевненості, домінантності,

агресивності та інших якостей, що сприймаються як чоловічі. Проте цю концепцію заперечили дослідники Ю. Самель та Б. Барон у 90-х роках, які вказали на існування різноманітної вербальної поведінки у жінок та чоловіків, зокрема на наявність у кожної статі особливих рис, за якими можна порівнювати мовлення.

Прихильники феміністичної ідеології наголошують, що мова повинна відображати жінок та їхню ідентичність, щоб вони могли існувати в суспільстві (на біологічному, соціальному та психологічному рівнях). У той час як представники різних статей представлені у мові нерівномірно. Сучасне суспільство андроцентричне, орієнтоване на чоловіків, де чоловічий погляд завжди переважає, тоді як жіночий погляд зазвичай розглядається як об'єкт, інший, вторинний, нішевий.

Андроцентризм – це глибоко укорінена цивілізаційна традиція, яка зводить все до єдиної форми (чоловічої), яка репрезентується як універсальна та об'єктивна. Вчені визначають андроцентризм як концепцію, де поняття «людина» і «чоловік» стають подібними, де будь-яка стать позначається іменниками чоловічого роду, і де іменники жіночого роду утворюються від чоловічого, тощо. Ця традиція відображає домінування всього чоловічого у суспільстві, вона є культурною та соціальною специфікою, яка реалізується через мову, і цінність чоловіка завжди була вищою, ніж у жінки.

Останні роки відзначились різноманітними підходами до гендерної проблематики, і виникають суперечності під час формування теорії. Це свідчить про глибину та розмаїття її розвитку. При аналізі слов'янських мов, гендерна лінгвістика та лінгвістична гендерологія можуть здаватися тотожними (Маслова, 2014, с. 47–80). Проте важливо чітко розмежовувати ці поняття та приділяти увагу методологічним підходам, оскільки гендерна лінгвістика використовує гендерні методи для дослідження мови та мовленнєвої поведінки, тоді як об'єктом лінгвістичної гендерології є сама категорія гендеру, вивчена з використанням лінгвістичних інструментів (Мельник, с. 15).

У процесі формування гендерної лінгвістики створюються методологічні основи, які можуть об'єднати обидва підходи. Підхід до вивчення категорії гендеру часто пов'язаний із соціальними науками, такими як філософія, психологія та соціологія. Розвиваючись, цей напрям формує власну методологію та розробляє нові методи, що допомагають зрозуміти гендерну проблематику та її вплив на мову та поведінку (Емірсуїнова, 2003). Згідно з поглядами В. Новицької, чоловік або жінка (залежно від їхньої ідентифікації) мають усвідомити у собі психологічні якості та поведінку, які відповідають їхній біологічній статі та прийняті суспільством (Овчинніокова, 2009, с. 7).

Висновок зроблений щодо гендерно маркованих рис мовної картини світу розкриває суттєві чоловічого та жіночого сприйняття світу. Перегляд гендерних відношень у мові виявляється у формі мовних стереотипів, які впливають на поведінку і мовленнєву практику особистості, включаючи її мовну соціалізацію. Лінгвістика розкриває відображення гендерних стереотипів, що закріплені у свідомості носіїв мови.

На сьогодні можна виділити наступні напрями розвитку в гендерній лінгвістиці:

- Вивчення лексичної та граматичної систем мови для виявлення відмінностей у мовній поведінці різних статей.
- Проведення порівняльних аналізів на матеріалі як споріднених, так і різних мов для відкриття гендерних асоціацій.
- Аналіз писемної та усної мовленнєвої поведінки чоловіків і жінок з точки зору мети висловлювання, стратегій та тактик.

Чоловіки та жінки по-різному лінгвалізують світ та одне одного, що призводить до певних відмінностей в їх мові. Саме тому можна стверджувати, що існують емоції, які переживаються лише однією зі статей, і це має вплив на вибір мовних засобів відповідно до їхніх настанов.

1.2 Гендерна лінгвістика корейської мови: стан дослідження

Початково мовні дослідження, що базувалися на різниці між чоловіками та жінками, виникли в антропології, а пізніше поширилися на різні галузі науки, такі як соціологія, журналістика та лінгвістика. Дослідження гендерної мови, що розглядає мовне використання учасників бесіди з урахуванням гендерних взаємодій між ними, почало активно розвиватися після 1990-х років. Варто відмітити двоїстий підхід до гендерної мови, який утворює циклічну структуру. У цій структурі поняття «гендер» як нейтральний термін поширюється від фізичних різниць до соціального поняття, що формує дискримінативні риси. Ці риси, в свою чергу, підсилюють «гендерне» уявлення. Таким чином, за зниження соціальних факторів, які підсилюють дискримінативні риси, можливо очікувати послаблення гендерних відмінностей. Це дозволяє розглядати соціальний аспект мови через призму виявлених гендерних різниць у мовленні.

Дослідження характерних особливостей жіночої мови в корейській мові, проведене в рамках проекту Фонду наукових досліджень Кореї, є важливим внеском у розуміння соціолінгвістичних аспектів мовлення. Воно було виконане Лі Хвайон та Хон Йонгі в 2003 році з метою вивчення конкретних рис мовлення жінок в корейському суспільстві.

Головною метою дослідження було виявлення тих аспектів мови, які є характерними для жінок в корейському суспільстві, та з'ясування, як ці аспекти можуть взаємодіяти з соціокультурними змінами, що відбулися протягом 2000-х років.

Дослідження, включало аналіз вживання певних слів, фраз, структур та стилістичних особливостей, що використовуються жінками в корейському мовленні. Досліджувалися певні закономірності у вживанні ввічливих форм, модальних конструкцій, реалізації соціально-прагматичних актів тощо.

В рамках досліджень, проведених за підтримки Фонду наукових досліджень Кореї, підкреслюється значущість розуміння впливу мови на

соціокультурні зміни і робиться висновок, що такі зміни можуть відобразитися у мовному використанні та мовній поведінці різних груп населення (Dunbar R., Marriott A. and Duncan N., 1997).

Лінгвістичні особливості мови чоловіків і жінок проявляються на фонетичному рівні. Наприклад, Мін Хьон Шик (1995) провів дослідження аудіовимови різних вікових груп (школярі, студенти і т.д.) в корейському суспільстві і встановив, що жінки мають більшу схильність використовувати стандартну вимову порівняно з чоловіками.

Дослідження Мін Хьон Шика також вказують на різні лексичні особливості жіночої і чоловічої мови. Наприклад, чоловіки більше зацікавлені у політичних і спортивних темах, тоді як жінки більше звертають увагу на домашні і сімейні питання. Інші дослідники, такі як І Сок Гю та Кім Сон Хі (1992), вказують на характеристики використаної лексики в жіночій мові, такі як використання скорочених слів, повторення прислівників і вирази співпереживання до висловлювань співрозмовника («그래요?» або «물론이죠, 그렇게 말하다»).

Лінгвістичні дослідження І Сок Гю та Кім Сон Хі (1992) демонструють, що в аспекті синтаксичних особливостей чоловіки і жінки мають свої відмінності. Наприклад, чоловіки виявляють схильність використовувати наказові речення під час спілкування з проханням або наказом, у той час як жінки нахилиються до заохочувальних висловлювань. Чоловіки частіше користуються називним відмінком, тоді як жінки вибирають знахідний. До того ж, жінки використовують більше вигуків і незавершених речень.

Також важливим аспектом є взаємозв'язок між мовою та ситуаційним контекстом. Загалом мовлення жінок та чоловік в корейській мові відрізняється за такими аспектами:

- Чоловіки коротше висловлюються щодо кольорів порівняно з жінками, жінки намагаються надати більше деталей для опису.

- Вживання вигуків частіше спостерігається в жіночій мові, особливо у позитивних і негативних ситуаціях.
- Високоемоційні прикметники більше вживаються у жіночій мові, але вони уникають грубих висловів. З іншого боку, чоловіки частіше користуються грубими висловами.
- При видачі наказів та прохань жінки більше схильні вживати ввічливі вислови. Вони виражають свої думки непрямим способом, часто за допомогою розмови зі сусідом. Водночас чоловіки використовують більш рішучі висловлювання або можуть ігнорувати прохання (Шепельська, 2016).

Після 2000 року корейське суспільство відчуло суттєві зміни. Інтернаціоналізація набула обертів, впровадження швидкісного Інтернету та використання смартфонів змінили способи комунікації. Під впливом ключової позиції Південної Кореї в міжнародному співтоваристві підсилювалися хвилі інтернаціоналізації. Жіночий соціальний рух набув активності, і Південна Корея обрала свою першу жінку-президента. Жінки частіше стають переможницями в різних випробуваннях та активно проявляють себе в різних сферах. Це призвело до затягнення віку одруження жінок до 30 років та зростання явища «голдміс» (골드미스), що стало популярним терміном. Ці зміни також вплинули на контент засобів масової інформації, які виступають в якості моделей для громадськості.

Традиційний стереотип чоловіка перетворився на більш «чутливого хлопця» або «ніжного чоловіка», тоді як образ жінки пройшов трансформацію від покірної домогосподарки до «невразливої міської жінки», професіоналки або «незалежної особистості» (Маслова, 2014).

Важливо зауважити, що мова є соціальним явищем, що неперервно змінюється під впливом взаємодії. Зміни в суспільстві, зокрема активне залучення жінок до різних сфер, перегляд ролей чоловіків та жінок, можуть викликати зміни в мовному вжитку і призвести до нівелювання мовної дискримінації.

1.3 Методика проведення дослідження

Вибір методів проведення дослідження, які були використані під час роботи над пропонованим дослідженням, зумовлений його метою та завданнями.

Для дослідження історії гендерної лінгвістики було використано історичний та порівняльний методи, а також синхронічний та діахронічний методи дослідження. З їх допомогою ми прослідкували зміни, які відбувалися в гендерній лінгвістиці у історичній перспективі та продовжують відбуватися в сучасних умовах, виділили основні етапи становлення та розвитку гендерної лінгвістики, розглянули, як змінювалися настрої та уявлення дослідників щодо зв'язку мови та гендеру, а також оцінили стан розвитку сучасної гендерної лінгвістики загалом у світі, та окремо в Кореї.

Для дослідження феномену еґо – особливому типу поведінки, навмисній дитячості та милості, – було проведено аналіз медіаматеріалів. Було розглянуто дорами та інші медіаматеріали для виявлення того, як еґо виражається та використовується в розважальних і культурних контекстах. Також було зроблено лінгвістичний аналіз цього феномену: було вивчено мовні засоби, лексику та граматичні конструкції, які використовуються для вираження еґо. Також було задіяно семіотичний аналіз – було розглянуто знаки та символи, пов'язані з еґо, та їх роль у масовій культурі.

Для дослідження мови чоловіків та жінок було використано компаративний метод (для виявлення подібностей та відмінностей між ними), лінгвістичний аналіз (було проаналізовано як окремі слова та фрази, так і цілісні вислови та речення), дискурс-аналіз (було розглянуто особливості спілкування чоловіків та жінок у специфічних контекстах), культурологічний метод (було розглянуто екстралінгвальні та супрепозитивні чинники, що впливають на відмінності у мові чоловіків та

жінок, такі як стереотипні уявлення про їх роль в суспільстві та очікування від них).

Отже, у ході пропонованого дослідження було використано як загальнонаукові методи дослідження, так і лінгвістичні, що спрямовані безпосередньо на дослідження мови та мовних явищ. Обрані методи дослідження допомогли розв'язати поставлені завдання та досягти заданої мети цього дослідження.

Висновки до розділу 1

У даному розділі ми розглянули теоретичний аспект досліджень гендерної лінгвістики. Було виявлено, що інтерес до ролі гендеру в мові виник ще в античні часи, але підхід до його сприйняття змінювався з часом. У цьому розділі ми прослідкували ці зміни, які відбувалися у гендерній лінгвістиці.

Спочатку було прийнято вважати, що відмінності у мові чоловіків та жінок зумовлені їх біологічними відмінностями. Такої ідеї дотримувалися авторитетні лінгвісти, такі як В. Гумбольдт або К. Юнг. Вони вважали, що чоловіча мова передає “чоловічні” риси – незалежність, раціональність, впевненість, в той час як мова жінок передає “жіночність” – ніжність, тендітність, невпевненість.

У ХХ столітті виникає новий погляд на гендерну лінгвістику. Ф. де Сосюр був одним із перших, хто наголосив, що відмінності у мові чоловіків та жінок зумовлені соціальними та культурними факторами, а не біологічними. Таку ж ідею підтримували і жінки-дослідниці – Р. Лакофф, С. Тремело-Плетц та ін.

Сучасна гендерна лінгвістика має міждисциплінарний характер. У цьому розділі ми виділили такі основні напрямки досліджень в сучасній лінгвістиці для виявлення відмінностей у мові чоловіків та жінок:

- Вивчення лексичної та граматичної систем мови;

- Порівняльні аналізи як споріднених, так і різних мов;
- Аналіз писемної та усної мовленнєвої поведінки.

Також у цьому розділі було розглянуто сучасний стан розвитку безпосередньо корейської гендерної лінгвістики. Було виявлено, що мова чоловіків та жінок у корейському суспільстві змінюється з та відповідно до нових суспільних уявлень про ролі чоловіка та жінки. Наприклад, останнім часом набуває популярності образ “ніжного чоловіка” та “сильної міської жінки”, що впливає на вербальні засоби, якими користуються корейці. В цілому було згадано такі основні відмінності у мові чоловіків та жінок корейців за результатами існуючих досліджень:

- Жінки дають більше деталей та опису;
- Жінки частіше вживають вигуки та емоційні слова;
- Чоловіки частіше вживають грубу лексику;
- Чоловіки частіше вживають накази та прохання.

Отже, гендер тісно пов'язаний з мовою. По-перше, мова відображає уявлення суспільства щодо ролі обох статей. По-друге, через мову ці уявлення можуть закріплюватися або змінюватися. Зв'язок мови та гендеру цікавив людство ще з античних часів і наразі гендерні дослідження стають лише більш актуальними у зв'язку із переосмисленням ролі чоловіків та жінок. У пропонованому дослідженні для глибшого вивчення цієї теми було використано ряд методів, серед яких є як загальнонаукові методи дослідження, так і лінгвістичні.

РОЗДІЛ 2. ЛЕКСИЧНА ДЕТЕРМІНАЦІЯ ГЕНДЕРУ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1 Лексичні особливості гендерних відмінностей в корейській мові

На відміну від інших гендерних відмінностей, які можуть бути виражені за допомогою лексики, корейська мова не має гендерної розрізненості в самій лексиці. Здається, що немає відмінностей у статевоїх формах слів або виразів, коли чоловіки та жінки використовують однакову лексику (Young-Key Kim-Renaud and Robert S., с. 145). Наприклад, якщо як жінка, так і чоловік вживають термін «언니» або «누나» для позначення одного й того ж об'єкта (старшої сестри або жінки старшої за них), це не вказує на якусь відмінність у статі об'єкта. Таким чином, це не може розглядатися як мовна різниця, що залежить від статі мовця. Однак із зміною соціальної структури і ролей чоловіків і жінок в суспільстві може виникати дискримінація у словниковому запасі, яка відображає соціальні стереотипи.

Дослідник Йо Чан Донг (1966) у своїх дослідженнях щодо жіночої термінології вказав, що не було багато прикладів слів, які змінювалися на різні варіації для жінок у наступних поколіннях. Тобто, не завжди спостерігається істотна різниця в словах, які використовуються жінками та чоловіками для опису одного й того ж поняття. В цьому контексті важливо враховувати, що різниця може виникати не стільки на рівні лексики, скільки на рівні соціокультурних уявлень та стереотипів.

Термін «미녀» відноситься до жінок, «미남» – до чоловіків, тоді як «미인» є загальним терміном. Однак важливо зауважити, що уявлення про жінку як «미녀» вказує на те, якою красивою чи привабливою вважається ця жінка в соціальних стандартах краси. Така термінологія віддзеркалює

соціальні цінності, і при аналізі можна відзначити значення, які розрізняють чоловіків і жінок.

Наприклад, люди легко визначають професії, де переважає чоловіча представницька частина, такі як «의사» (лікар), «변호사» (юрист), «조종사» (пілот), «교수» (професор), «사장» (начальник). У виняткових випадках можна зустріти терміни, які вказують на жінку в таких професіях, наприклад «여의사» (жінка-лікар), «여변호사» (жінка-юрист), «여교수» (жінка-професор) чи «여사장» (жінка-начальник) з приставкою «여» перед професійним терміном. Навпаки, терміни, пов'язані з професіями, де переважає жіноча представницька частина, такі як «간호원» (медсестра), «모델» (модель), «유치원 선생» (вихователь дитячого садка), «산파» (акушерка), трактуються як іменники жіночого роду. У виняткових випадках можливе використання приставки «남» перед жіночим терміном для вказівки на чоловіка, що працює в цій професії.

Він є лікарем. - 그는 의사예요. (чоловік) Вона є лікарем. - 그녀는 여의사예요. (жінка)

Це її професія - юрист. - 이것이 그녀의 직업이에요. 그녀는 변호사예요. (жінка)

Вчителька дитячого садка - це важлива професія. - 유치원 선생님은 중요한 직업이에요. (жінка)

Модель завжди повинна бути стильною. - 모델은 항상 세련되어야 해요. (жінка)

Акушерка здійснює важливу роботу на пологах. - 산파는 산부인과에서

중요한 일을 해요. (жінка)

Ці речення ілюструють, як у корейській мові можна виражати різницю в статі для певних професійних термінів.

Окрім цього, в корейській мові існують прикметники, які характерні для однієї конкретної статі. Наприклад, прикметник *잘생기다* можна співвіднести із англійським *handsome*. Його частіше вживають саме по відношенню до чоловіків, щоб описати, що у чоловіка гарне обличчя. На противагу цьому прикметник *아름답다*, який можна співвіднести із англійським *beautiful*, частіше вживається саме по відношенню до жінок.

Серед інших схожих слів, які вживають по відношенню до однієї статі, але не до іншої, можна навести й деякі іменники. На жаль, в корейській мові так само як і в інших мовах є багато таких іменників, які використовують до жінок із негативною конотацією. Наприклад, сленгові слова *나비* або *걸레* використовуються для приниження жінок, що мають багато сексуальних партнерів. Важко знайти такі відповідники, які б стосувалися саме чоловіків. Для грубого звернення до чоловіка можна використати *늑대* (букв. вовк) – «хлопець, який заграє до дівчат», але воно не несе в собі слатшеймінг або дискримінацію за статтю.

Аналізуючи ці відмінності в термінології, можна побачити вплив соціокультурних стереотипів на мовленнєвий аспект та сприйняття гендерних ролей у корейському суспільстві.

У корейській мові виявляється велика кількість висловів, які безпосередньо пов'язані з жінками та їхнім життям, включаючи аспекти подружнього життя, пологів, сімейних відносин, особистої гігієни та навіть статевого життя. Ці вирази часто відображають сферу жіночого існування, яке може бути обмеженим роллю в сім'ї та залежністю від чоловіків.

Даний лінгвістичний аспект можна розглядати як відображення поглядів суспільства на жінок, які, на думку деяких, мають бути спрямовані на любов, емоції, чистоту та внутрішні переживання. Отже, мовний арсенал, пов'язаний з жіночими аспектами, відкриває перед нами світ уявлень та стереотипів щодо ролі жінки у суспільстві.

2.2 «Егьо» як провідна категорія гендерного мовлення

Егьо (애교) – це певний тип поведінки, який часто виражається через використання милого або дитячого голосу, специфічних слів і фраз, а також жестів та виразу обличчя. Найчастіше егьо спостерігається серед дівчат, але і хлопці можуть використовувати його в певних ситуаціях.

Цей вид поведінки став частиною корейської культури і варіюється від милого голосу до виразного використання певних слів і фраз, які надають спілкуванню особливий шарм і ніжність. Хоча егьо спочатку міг бути способом жарту або розваги, він також набув значущості в контексті міжособистісних відносин.

«Егьо» - це не лише весела і популярна категорія гендерного мовлення, але і важливий аспект культурної спадщини південнокорейського суспільства. Цей елемент мови демонструє, як стереотипи стосовно гендерних ролей впливають на спосіб спілкування та вираження емоцій.

«Егьо» відображає специфічну стилістику спілкування, де жінки та дівчата намагаються робити свій голос м'яким, дитячим і миленьким, вживаючи певні слова, фрази, вирази обличчя та жести. Це ставить перед ними завдання підтримувати певний ідеал жіночості, який передбачає м'якість, лагідність та милозвучність.

«Егьо» - це важливий елемент гендерного мовлення, який розкриває особливості спілкування та вираження емоцій в південнокорейському суспільстві. Ця категорія мовлення стала не тільки популярною серед молоді,

але й втілилася в культурній спадщині, визначаючи стереотипи щодо жіночості та мужності (년 가족실태조사 결과).

У контексті «егьо», жінки та дівчата намагаються звучати м'яко та миленько, використовуючи спеціальні слова, фрази та жести, щоб передати свою емоційність. Це сприяє створенню образу жінки, яка є вразливою, лагідною та емоційною.

Однак «егьо» також і критикується в суспільній думці. Деякі вважають, що цей спосіб спілкування підтримує стереотипи та обмежує свободу виразу для жінок, роблячи їхній голос менш автентичним. Крім того, популярність «егьо» може створювати непритаманний тиск на жінок, спонукати їх до наслідування стандартів жіночості.

Усупереч цьому, «егьо» залишається важливим аспектом корейського культурного спадку та відображає взаємодію гендерних ролей і мовлення в сучасному суспільстві.

Популярність «егьо» свідчить про те, наскільки сильно культурні стереотипи впливають на мовлення та спілкування в суспільстві. Це може мати як позитивні, так і негативні наслідки. З одного боку, це дозволяє жінкам виражати себе більш емоційно та милозвучно. З іншого боку, це може створювати тиск на жінок, сприяючи уявленню про них як про слабкість і потребу в захисті.

Останнім часом егьо також став важливою складовою стосунків між дівчатами з інших країн і корейськими хлопцями. Ця поведінка вважається важливою для успішного спілкування зі стосунками та може включати в себе як елементи милості, так і невинності, схожої на дитячу ніжність.

«오빠 난 띠드버거 먹어싶어» «Оппа, я хочу чізбургер...»

Актриса Хван Джон вивела егьо на новий рівень розвитку та встановила тренд, який називається «хочу чізбургер». Цю фразу вона вперше виголосила в ситкомі «거침없이 하이킥» (Високий удар) у 2006 році на каналі MBC. Всі, хто виріс у роки трансляції цієї дорами, пам'ятають цей культовий вислів.

«*뿌잉뿌잉*» «Пуїнь–пуїнь»

Це ще один приклад егьо з ситкому «Високий удар». Ця нова форма егьо часто відтворюється артистами. Фраза стала особливо популярною в 2011 році, коли актор Лі Чон Сік використовував її в ситкомі «*거침없이 하이킥 3*» (Високий удар 3) на каналі MBC.

«*귀요미송*» «Пісенька про пальчики»

Ця пісня стала хітом різних шоу і телепрограм і отримала назву «Пісенька про пальчики». Її автором є учасник групи ВТОВ, Ільхун. Ролик з цією піснею був продемонстрований на програмі «*주간 아이돌*» (Щотижневий айдол) на каналі MBC у 2011 році і став вірусним хітом, навіть за межами Кореї.

«Ніко Ніко Ні» - це популярний вислів з японського аніме «Love Live» (2010 рік, ASCII Media Works). Співачка Момо з поп-групи TWICE вдало відтворила цю фразу, що призвело до поширення цього нового вірусного егьо. Багато інших зірок k-рор також спробували (і продовжують пробувати) мило вимовляти ці слова.

Зауважимо, що егьо не лише виявилось популярним серед молоді, але й перетворилося на новий елемент вербального спілкування, впливаючи на граматичну та лексичну структуру мови.

2.3 Вербальне відтворення фемінності в корейському мовленні

В контексті вербального відтворення жіночності в корейській мові слід звернути увагу на різні культурні та лінгвістичні аспекти, які впливають на формування образу жінки в мовленні. Корейська культура і мова мають високий рівень емоційного вираження, що допомагає краще відтворити сенс і смисловий контекст у мовленні.

Зазвичай вважається, що основна інформація в мовленні передається через емоції та жести. Однак важливо зауважити, що вербальні засоби спілкування також грають важливу роль у виразному відображенні мовлення та налагодженні контакту зі співрозмовником.

Корейці приділяють особливу увагу вербальному спілкуванню і вважають, що можуть краще передати свої почуття та думки, використовуючи різні мовні засоби. До таких засобів можна віднести темп, інтонацію, голосність мовлення, логічний наголос, тембр голосу та чіткість дикції.

Крім того, як ми вже зазначали вище, в корейському спілкуванні можна виділити феномен «Егьо», який особливо популярний серед корейських дівчат. Цей феномен передбачає милу та дитячу поведінку, яка характеризується невинними натяками та виразами, особливо, коли дівчина чогось бажає від свого партнера. Кореянки рідко висловлюють свої бажання прямо, вони використовують тонкі натяки, при цьому підкреслюючи свою жіночність та чарівність.

Наприклад:

1. Жінка: *나 오늘 진짜 피곤해.* (Сьогодні я дійсно втомилася.)

Чоловік: *그럼 조금 쉬고 피로가 풀릴 거야.* (Тоді трохи відпочинь, і втома зникне.)

2. Жінка: *오늘 날씨 너무 좋아.* (Сьогодні погода дуже гарна.)

Чоловік: *네, 우리 피크닉 가자!* (Так, давай підемо на пікнік!)

3. Жінка: *이 옷 어때?* (Як вам цей одяг?)

Чоловік: *이 옷이 너에게 잘 어울려.* (Цей одяг добре підходить тобі.)

4. Жінка: *오늘은 뭐 먹을까?* (Що ми сьогодні будемо їсти?)

Чоловік: *아무거나 먹어도 괜찮아.* (Якщо хочеш, можемо їсти що завгодно.)

5. Жінка: *나 이번 주말에 친구들과 약속이 있어. (У мене є плани на цей вихідний з друзями.)*

Чоловік: *알겠어, 재미있게 놀다 오렴. (Зрозуміло, гарно провести час!)*

Зазначено декілька важливих різниць у способах спілкування жінок і чоловіків у корейській мові, що відображають соціокультурні та стереотипні особливості. Однією з них є тенденція жінок до частішого погодження і вживання фраз афірмативного характеру. Жінки частіше схильні підтверджувати та підтримувати розмову позитивними відповідями.

З іншого боку, чоловіки можуть бути більш конкурентними під час діалогу, відбираючи ініціативу в один одного, прагнучи встановити домінуючу роль у розмові. Водночас, жінки, зазвичай, сприймають спілкування як більш колаборативний процес, де вони можуть підтримувати одна одну і висловити підтримку.

Однією з цікавих відмінностей є тон спілкування. Чоловіки можуть використовувати командний тон, коли вони надають накази чи видають вказівки, підкреслюючи свою домінуючу позицію у спілкуванні. У жінок же спілкування може бути менш прямим, і вони можуть виражати свої прохання або накази менш прямими способами, намагаючись зберегти відносини та уникнути конфліктів (Jeong Yujin and Kang Beommo, 2011).

Засоби масової інформації та культурні впливи можуть сприяти формуванню і підтримці стереотипу, що жінки повинні вести себе як маленькі діти, бути миленькими і беззахисними. Це може ставити певний тиск на молодих жінок, які намагаються відповідати цьому стереотипу в зовнішньому вигляді та способах спілкування.

У корейському суспільстві жінки вдосконалюють свій спосіб спілкування, намагаючись зробити свій голос більш дзвінким і тоненьким, а також приділяють увагу милому виразу обличчя. Вони намагаються виразити свої емоції не лише через міміку обличчя, але і за допомогою граматики, яка робить їхнє мовлення більш емоційно насиченим. Це сприяє створенню

їхнього образу як миленьких і лагідних жінок, дозволяючи їм виглядати дуже чарівно.

Засоби масової інформації, такі як телевізійні серіали, часто утверджують і нав'язують стереотипний образ жіночості, роблячи жінок подібними одна до одної і формуючи їхні очікування щодо себе та інших. Цей образ може викликати захоплення у жінок, але також веде до соціального тиску. Для досягнення ідеалу зовнішності деякі жінки навіть звертаються до пластичної хірургії. За даними з 2012 року, близько 76% жінок у віці 20-30 років здійснили пластичну операцію, більшість з яких були пов'язані з верхніми повіками. Додаткові 90% заявили, що планують провести пластичну операцію, щоб почувати себе більш впевненою в собі. Однією з популярних пластичних операцій є операція на верхніх повіках, яка вважається ключовою для створення миловидного образу жінки (Lim Geun-seok, 2011).

Корейці приділяють велику увагу вербальному спілкуванню і вважають, що через різні вербальні засоби можна краще виразити свої почуття і думки. Особливо це помітно у жінок, які в корейській мові частіше виявляють готовність погоджуватися та просити про допомогу, але це роблять непрямим чином.

У корейському суспільстві вербальне спілкування відіграє значущу роль, і жінки, вибираючи тактику звернення до інших, зазвичай використовують більше ввічливих та непрямих способів виразу своїх бажань і потреб. Це відображає загальний підхід до комунікації у корейському суспільстві, де важливо дотримуватися ввічливості та уникати прямого конфлікту. Використання непрямих методів комунікації допомагає зберігати гармонію в спілкуванні та підтримувати позитивні відносини з іншими людьми.

Висновки до розділу 2

Отже, з даного розділу можна зробити такі висновки, що, по-перше, вербальна складова відіграє ключову роль для корейців під час спілкування. Корейці вважають, що через різні вербальні засоби можна більш ефективно висловлювати свої думки та почуття. Застосування непрямих методів комунікації сприяє збереженню гармонії в спілкуванні та підтриманню позитивних відносин. Ця особливість особливо помітна у жінок, які частіше виявляють готовність до узгодження та просять про допомогу, але роблять це в непрямій формі.

По-друге, хоч корейська мова і не має вбудованого гендерного розрізнення у самій лексиці, проте зміна соціальної структури в суспільстві відображається в словниковому запасі та може призводити до виникнення деякої дискримінації у вживанні мовних засобів для чоловіків та жінок.

По-третє, у цьому розділі було розглянуто таку особливість корейської культури як егьо – манера спілкування, яка надає людині милості. Ця манера спілкування характерна переважно для жінок та дівчат, що зумовлено очікуваннями суспільства, боцім-то жіночність пов'язана з милістю, ніжністю, тендітністю. Егьо може включати в себе високий дзвінкий голос, посилену вимову слів, перепитування тощо.

Засоби масової інформації підкріплюють стереотипи про слабку жіночу стать, що відображається у поведінці та мовленні жінок, які прагнуть відповідати цим стандартам. Окрім цього, жінок часто позбавляють суб'єктості через мову, наприклад, говорять про них не як про особистість, а як про об'єкт, що відповідає чи не відповідає суспільним (тобто чоловічим) очікуванням. Це включає слюри та образливі висловлювання про жінок.

РОЗДІЛ 3. ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

3.1 Лінгвістичні особливості жіночого мовлення в корейському мовленні

Мовний стиль чоловіків та жінок проявляється на двох рівнях: мовленнєвої поведінки та мови. У жінок спостерігається відповідна тенденція використовувати більше конкретних іменників, включаючи власні імена. Також, в жіночій мові спостерігається більше вживання дієслів, в той час як чоловіки вдаються до більшого використання відносних прикметників, а жінки - якісних прикметників. Крім цього, чоловіки частіше використовують дієслова доконаного виду в дійсній формі.

Лінгвісти характеризують жіночу мову як більш емоційну. В мовленні жінки переважає не лише передача зовнішнього, об'єктивного опису подій, але й акцент на розкритті своїх внутрішніх переживань і емоцій. Емоційність також проявляється у великій кількості мовних сигналів, спрямованих на встановлення контакту зі співрозмовником. З іншого боку, чоловіча мова частіше має стилістично нейтральний характер, менше насичена оцінними висловами.

У розгляді словникового складу та семантичних полів можна відзначити, що жінки, завдяки їхній спрямованості на внутрішній світ, використовують більше слів, які описують почуття та емоції. Часто жінки вживають дієслова, що передають емоційний або психологічний стан особи. Ця особливість пов'язана із застосуванням метафор у висловлюваннях жінок, що допомагає їм виразити свої емоції більш яскраво.

На рівні граматики можна відзначити такі відмінності: жінки використовують більше займенників, часток і іменників, порівняно з чоловіками. Вони також більше схиляються до використання невизначених часів та емоційно насичених імен якості і стану. Типово жіночими є

конструкції з використанням займенників, таких як «такий», «так», і «який», які можуть мати і позитивну, і негативну конотацію.

Також жінки активно використовують прикметники та прислівники, які виражають загальну позитивну оцінку. Вони застосовують експресивні синоніми для прикметника «гарний». До таких типово жіночих оцінюваних слів відносяться позитивні прикметники і відповідні прислівники, такі як *«чудовий», «чарівний», «божественний», «пречудовий» і «неймовірний»*.

Крім того, жінки частіше використовують інверсію в порядку слів та знаки оклику та питання у реченнях. Це допомагає їм акцентувати увагу на своїх емоціях та спонукати співрозмовників до активної взаємодії.

В результаті одного з психолінгвістичних аналізів, проведеного Є.І. Горошко за допомогою 97 параметрів, було виявлено, що для жінок характерним є використання емоційного стилю у мовленні. Цей аналіз також підтвердив, що жінки мають більший словниковий запас та більш складний синтаксис у порівнянні з чоловіками.

Аналіз асоціативного експерименту дав подібні результати. Виявилось, що асоціативне поле жінок є більш розгорнутим, а реакції чоловіків частіше відображають стереотипні уявлення. Жінки проявляють більшу різноманітність у своїх асоціаціях, використовуючи при цьому більше прикметників (в той час як у відповідях чоловіків переважають іменники). Важливим аспектом є той факт, що жінки менше схильні відмовлятися від участі в асоціативному процесі, і вони частіше вказують на приклади зі свого особистого досвіду або зі свого найближчого оточення як аргументи.

3.1.1 Фонетичні особливості жіночого мовлення в корейському мовленні

У Кореї спостерігається цікавий феномен, пов'язаний із висотою голосу у жінок, який має кілька факторів пояснення. По-перше, це обумовлено фізичними особливостями. Корея відома своєю високою кількістю людей з

невеликим зростом. Загальновідомо, що особи невеликої статури мають вищий голосовий тон, і це пояснюється необхідністю для підтримки функціонування голосових зв'язок у вузьких габаритах організму. Що менше голосові зв'язки, то вони коливаються з більшою частотою.

Поза фізичними аспектами голосу в Кореї існують соціокультурні чинники, що впливають на структуру мовлення. Високий голос може бути сприйнятий як більш жіночий і відповідати цим соціокультурним очікуванням.

Ця особливість корейської мови, пов'язана з висотою голосу, є цікавим явищем, що відрізняє корейське мовлення від мови заходу. Паралельно з цим, у західних країнах за останні десятиліття спостерігається тенденція до розмовляння жінок глибшим голосом, ніж це було характерним для їхніх матерів чи бабусь.

Ці зміни у вимові також віддзеркалюють вплив суспільних змін, зокрема в розподілі влади між чоловіками і жінками. Жінки, які займають керівні посади в сучасному суспільстві, часто мають глибший голосовий тембр, ніж їхні попередниці. Це може надати їм більший авторитет та дозволити впевненіше представляти свої погляди на владних позиціях. Саме ця трансформація голосу може бути свідченням про зростання числа жінок, які беруть на себе відповідальні ролі в різних сферах життя (Fishman, 1980).

У країнах, де існує більша рівність та незалежність між чоловіками і жінками, жінки можуть воліти говорити глибшим голосом, який вважається більш авторитетним. На відміну від цього, у суспільствах, де гендерні стереотипи та ролі визначаються традиціями, жінки можуть вибирати вищий тон голосу, щоб виразити милість та жіночність.

У Кореї зокрема, жінки часто вивчають та використовують «егьо» з дитинства, що допомагає їм виражати милість та жіночість не лише невербально, але і через зміну тембру свого голосу. Це може включати різке переключення від низького до високого голосу. Це один із способів, яким

корейські жінки намагаються звучати миліше перед хлопцями, які їм подобаються.

Загалом, голосовий аспект мови відображає багато аспектів культури та суспільства, включаючи ставлення до гендерних ролей, незалежності та виразності.

Отже, у вимові корейнок можна виділити кілька особливостей, які вносять в їхній голос і мову певний характер і відзначають їхній стиль спілкування. Давайте розглянемо ці особливості більш детально та наведемо приклади для кожної з них.

Використання посиленних приголосних є однією з фонетичних особливостей корейської мови. Корейські жінки часто відчувають потребу надати словам або виразам більшого емоційного забарвлення та акценту.

Слово «작다» (маленький):

- Стандартна вимова: 작다 (*jak-da*)
- Вимова з посиленням приголосним: 짝다 (*jjak-da*)

У цьому прикладі, використання посиленого приголосного « 짝 » робить слово більш виділеним і може вказувати на те, що спікер надає особливого значення маленькому розміру чогось.

Слово «조금» (трохи):

- Стандартна вимова: 조금 (*jo-geum*)
- Вимова з посиленням приголосним: 쪼금 (*jjjo-geum*)

У цьому випадку, використання посиленних приголосних « 쪼 » може вказувати на важливість або додатковий акцент на те, що їм було сказано.

Ці приклади ілюструють, як використання посиленних приголосних може змінювати вимову слів, роблячи їх більш емоційно виразними. Корейці використовують цю фонетичну особливість, щоб підкреслити свої почуття,

наголосити на важливості певних слів та спільно сприймати емоційний контекст розмови.

Додавання звуку «ㄹ» в словах та фразах є ще однією фонетичною особливістю корейської мови, яка допомагає надати мовленню більшу гладкість та плинність. Ця особливість може мати кілька цікавих аспектів.

По-перше, додавання «ㄹ» до слова чи фрази може впливати на її темп та ритм. Вимова з «ㄹ» може створити відчуття плинності та легкості в мовленні, що робить комунікацію більш приємною для співрозмовника.

По-друге, ця особливість може вказувати на те, що спікер вкладає особливий наголос на слово чи фразу. Наприклад, якщо вимовити «*요걸로*» замість «*요거로*», то це може підкреслити важливість конкретного напрямку чи місця:

1. Слово «*요거로*» (цим шляхом):
 - Стандартна вимова: *요거로* (yo-geo-ro)
 - Вимова з додаванням «ㄹ»: *요걸로* (yo-geol-lo)

Додавання «ㄹ» до цього слова може надати йому більшої плинності та легкості, що підсилює відчуття важливості і спрощення.

2. Слово «*알아 보려구*» (хочу спробувати):
 - Стандартна вимова: *알아 보려구* (al-a bo-ryeo-gu)
 - Вимова з додаванням «ㄹ»: *알아 볼려구* (al-a bol-lyeo-gu)

У цьому випадку, додавання «ㄹ» може підкреслити рішучість і бажання спробувати щось нове чи цікаве.

Прагнення до стандартів вимови є однією з характерних особливостей корейської мови, і воно відображає певні аспекти культурного та освітнього

впливу на корейське суспільство. Багато корейнок прагнуть дотримуватися цих стандартів, намагаючись вимовляти слова та фрази якомога точніше, з великою увагою до граматичної і фонетичної правильності.

Це прагнення до стандартної вимови може бути пов'язане з декількома факторами:

1. Соціокультурні очікування: Корейське суспільство відзначається великими соціокультурними очікуваннями та стандартами, щодо якості мовлення. Існує переконання, що правильна вимова є ознакою освіченості та культурної компетентності.

2. Освіта: Система освіти в Кореї дуже вимоглива щодо мовленнєвих навичок. Учні вчаться правильній вимові і акцентують увагу на точності.

3. Медіа та телебачення: Корейське телебачення, радіо та інші масові медіа активно пропагують стандартизовану вимову. Ведучі та актори часто виступають як приклади коректного мовлення:

- Слово «안녕하세요» (Привіт): Стандартна вимова цього слова дуже важлива, і багато корейнок намагаються вимовляти його чітко та правильно, дотримуючись усіх фонетичних норм.

- Фраза «감사합니다» (Дякую): Ця фраза є ще однією, яку корейнки часто стараються вимовити з великою точністю та наголосом на кожному складі.

- Ім'я «김» (Кім): Вимова корейських прізвищ також є важливою, і ім'я «Кім» зазвичай вимовляється зі стандартною вимовою «김» (gim).

Вимова стверджувальних речень з підвищеним тоном, схожим на запитальні, є ще однією цікавою особливістю корейського мовлення, особливо серед жінок. Ця особливість може впливати на сприйняття повідомлень та виразів у розмові, і вона виникає з кількох можливих причин.

По-перше, використання підвищеного тону в стверджувальних реченнях може вказувати на бажання залучити увагу або виразити певну емоційність.

Корейська мова має багатий спектр тонів, які можуть передавати різні відчуття, і вимова речень із підвищеним тоном може робити їх більш виразними.

По-друге, ця особливість може виникати з культурних чинників. В корейському суспільстві існують певні норми щодо ввічливості та відповідного спілкування, і вимова речень із підвищеним тоном може відображати бажання бути більш ввічливими або обережними у спілкуванні з іншими людьми:

1. Стверджувальне речення: З підвищеним тоном (корейською): «*오늘 날씨 진짜 좋아요?*» (Сьогодні погода дійсно чудова?)

2. Стверджувальне речення: З підвищеним тоном (корейською): «*마트에 갔어요?*» (Я пішла в магазин?)

У цих прикладах підвищений тон може створювати враження питання чи підсилювати важливість висловлювання. Ця особливість вимови може бути інтерпретована різними способами, і вона вказує на багатство виразності корейської мови та культурних впливів на спілкування.

Корейські жінки іноді використовують знак запитання в кінці фрази або речення, навіть коли вони висловлюють твердження. Ця особливість мови може створювати враження питання або незавершеності речення, навіть якщо насправді спікер має на увазі твердження. Такий підхід до мовлення може мати кілька інтерпретацій.

По-перше, використання знака запитання для твердження може слугувати засобом комунікації ніжності, ввічливості та підсилення жіночого образу. Це допомагає зробити спілкування більш м'яким і ввічливим.

По-друге, це може бути стратегією, спрямованою на залучення уваги або підтримки співрозмовника. Питальний тон може викликати більше інтересу та реакцію у співрозмовника, допомагаючи змусити його бути уважнішим до висловлювання:

«오늘 날씨 정말 좋아요, 진짜?» (Сьогодні погода дійсно чудова, правда?) У цьому висловлюванні спікер висловлює захоплення погодою та запитує співрозмовника, чи він згоден.

«이 음식 정말 맛있어요, 맛있어?» (Ця їжа дійсно смачна, справді?) Тут спікер висловлює своє задоволення смачною їжею та запитує про думку співрозмовника.

«너무 예뻐요, 아니요?» (Ти дуже гарна, чи не так?) У цьому висловлюванні спікер висловлює комплімент та запитує, чи співрозмовник згоден з цим твердженням.

Ці приклади показують, як корейські жінки можуть використовувати знак запитання для твердження, намагаючись зробити своє мовлення більш ввічливим та ніжним, а також спонукати співрозмовника взяти участь у діалозі.

Отже, ці особливості фонетики та вимови в корейській мові можуть відзначати кореянок у мовленні та відображати їхні соціокультурні особливості, такі як наголос на емоційності, точності і жіночності у спілкуванні.

3.1.2 Лексичні особливості жіночого мовлення в корейській мові

Поведінка та спілкування жінок і чоловіків в значній мірі обумовлені двома основними факторами: психофізіологічними особливостями та гендерними стереотипами. Психологи зауважують, що жінки частіше виявляють такі риси як екстравертність, товарицькість, активність, емпатію та дбайливість. У той час як чоловіки володіють більшою автономією, наполегливістю та авторитетністю. Ці різниці в психологічних характеристиках часто стають підґрунтям для створення та закріплення гендерних ролей у суспільстві.

На прикладі мови можна виявити різницю між мовною поведінкою чоловіків і жінок. Зазвичай, жінки виявляють перевагу у вмінні спілкуватися, вони починають говорити раніше, мають багатший словниковий запас і здатні утворювати складніші та багатші речення. Вони також виявляють більшу схильність до виявлення кохання, є більш прихильними та емоційними.

З іншого боку, чоловіки частіше займають лідерські позиції, і їхня самооцінка частіше залежить від успіхів у предметній діяльності. У них загалом більш стабільна і вища самооцінка порівняно з жінками.

Гендерні ознаки мовної поведінки відображають вираження і сприйняття світу через призму чоловічого і жіночого поглядів, і включають як універсальні, так і національно-специфічні риси. Вони виявляються у номінативних та комунікативних практиках чоловіків і жінок, а також впливають на мовну практику та мовленнєву поведінку в суспільстві.

Серед найхарактерніших рис жіночого лексичного стилю в корейській мові варто відзначити такі особливості:

Жінки частіше використовують слова та вирази в скороченій формі у порівнянні з чоловіками. Наприклад, «그치!» (правда ж?), «근데!» (однак), «어쩌» (можливо), «-쥬» (ж), «-잖아요» (правда ж?). Це створює враження більшої співбесідливості та емоційності:

«나한테 화난건 아니잖아 그치?» - «Ти ж на мене не сердишся, правда?»

- в цьому висловлюванні використовується декілька скорочених слів («나한테» замість «나에게», «화난건» замість «화가 나는 것은», «아니잖아» замість «아니잖아요»). Це надає виразу більшої динамічності та емоційності.

У жіночому мовленні частіше зустрічаються лагідні частки, які надають висловлюванням більшу м'якість та ввічливість:

«좀 늦게 왔잖아요.» - «Ти ж трохи пізніше прийшов.» - у цьому

висловлюванні вживається слово «좀» (трохи) для надання виразу більшої

м'якості. Також використано відмінник «-잡아요», який підсилює ввічливість висловлення.

Використання стереотипних або усталених фраз, а також так званої «книжкової лексики» є ще однією особливістю мовлення жінок в корейській культурі. Ця риса виявляється у тенденції жінок використовувати загальноприйняті вирази та стандартну мову, яка може нагадувати стиль письма або формальних виступів.

Це може включати в себе вживання формальних слів і виразів, які часто вживаються в офіційних або вищих суспільних контекстах. Наприклад, у мовленні жінок можна частіше почути слова, як «згідно з», «солідарність» чи «співчуття», що можуть бути характерні для письмової мови або виборчих виступів:

그 일은 정말 연대로 해야 한다. - Цю справу слід вирішити спільними зусиллями. – у цьому висловленні вжито слово «연대» (спільність), яке може бути використане у формальних або офіційних контекстах. Це свідчить про тенденцію використання «книжкової лексики» у мовленні жінок.

Ця особливість мовлення може вказувати на бажання виражати свої думки та почуття у вишуканій та точній мові, а також може бути впливом культурних норм та виховання, які підкреслюють важливість офіційного та формального висловлювання.

Жінки часто використовують різноманітну лексику для вираження своїх емоцій. Вони можуть використовувати прислівники, вигуки та інші слова, щоб надати своєму мовленню емоційного забарвлення та висловити свої почуття.

Використання стереотипних або усталених фраз, а також так званої «книжкової лексики» є ще однією особливістю мовлення жінок в корейській культурі. Ця риса виявляється у тенденції жінок використовувати загальноприйняті вирази та стандартну мову, яка може нагадувати стиль письма або формальних виступів:

«*아마*» (Божже мій) - вживається для вираження захоплення, дива чи здивування. Наприклад, «*아마, 너무 예쁘다!*» (О, Божже, так дуже гарно!).

«*너무 너무*» (дуже-дуже) - вказує на інтенсивність емоцій. Наприклад, «*너무 너무 감동적이에요!*» (Це дуже дуже вражаюче!).

«*정말*» (справді) - використовується для підкреслення важливості чи істинності висловлювання. Наприклад, «*정말 사랑해요*» (Я тебе дійсно люблю).

«*어머머*» (Божечки) - виражає здивування, подив чи захват. Наприклад, «*어머머, 이렇게 예쁜 수가!*» (Божечки, як це може бути так гарно!).

Ці вирази вказують на емоційний стан спікера і роблять мовлення більш живим та виразним. За допомогою таких слів, жінки можуть виразити свої почуття більш чітко та емоційно.

У сучасній корейській мові, термін «*오빠*» («оппа») вже не тільки позначає старшого брата для дівчини. Він може застосовуватися до будь-якої молодшої людини, яка є старшою за вас, але в деякій мірі близька до вас. Це може бути друг, знайомий чи колега по роботі. Проте важливо пам'ятати, що коли ви звертаєтеся до самого «оппи», вам, швидше за все, слід додати його ім'я. Це правило частіше застосовується, коли ви обговорюєте цю особу з третьою стороною, оскільки безпосереднє звернення все одно буде просто «оппа».

Термін «оппа» включає в себе не лише семантичний аспект, але й дуже важливий культурний аспект корейського суспільства. Він завжди асоціюється з надією на допомогу та довіру, тому що старший завжди вважається більш мудрим та правильним. Це особливо важливо, якщо старший - хлопець у відношенні до дівчини.

Наприклад, коли дівчина звертається до свого старшого брата або хлопця, вона може сказати: «*성우 오빠, 내게 도와주세요, 제발?*» (*Сон У оппа, допоможи мені, будь ласка?*) Це вказує на те, що вона сподівається на його підтримку та довіру:

«*지훈 오빠, 나 어떡해?*» (*Джіхун оппа, що мені робити?*)

«*영희 언니, 너무 보고싶어!*» (*Юнхі онні, дуже сумую за тобою!*)

Підтверджуючи культурну важливість та сенс терміну «оппа» у корейському суспільстві, вказані приклади демонструють специфіку його використання та вираження певних почуттів чи сподівань.

Термін «*언니*» («Онні») в корейській мові використовується, щоб звертатися до старших сестер, а також до будь-яких старших дівчат, які є більш старшими за мовця. Це слово підкреслює зв'язок та близькість між дівчатами і може використовуватися як в родинному, так і в неродинному контексті.

Схоже на випадок з «оппа», тут також обов'язкове зазначення імені, коли ви звертаєтесь безпосередньо до особи. Але, наприклад, коли ви говорите про цю особу з кимось іншим, ви можете вказати на неї, використовуючи «*언니*» («Онні»):

«*윤지 언니, 오늘 뭐 할까요?*» (*Юнджі, що ми сьогодні робимо?*)

«*친구들과 미영 언니 집에 갔어요.*» (*Я пішов до дому Міюнґ разом із друзями.*)

«*지수 언니는 정말 멋져요.*» (*Джісу - це дійсно круто.*)

Аналізуючи використання «*언니*» («Онні»), слід відзначити, що в корейській культурі відносини між дівчатами, особливо старшими та молодшими, мають важливе значення. Цей термін виражає повагу та близькість і відображає культурні норми взаємодії між старшими і молодшими членами суспільства.

Термін «동생» («Донсень») в корейській мові використовується для позначення молодших братів або сестер. Проте важливо відзначити, що це слово не використовується прямим зверненням до особи при безпосередньому спілкуванні. Замість цього, в розмові з третьою особою про цю людину можуть вказувати на неї за допомогою цього терміну:

«김연아는 국민 여동생으로 사랑을 받고 자랐어요.» (Kim Yon A виросла, будучи молодшою сестричкою всієї нації і оточена любов'ю.)

«우리 아기 동생 정말 귀엽죠?» (Наша молодша сестричка дуже мила, правда?)

Аналізуючи використання «동생», можна сказати, що це вираження підкреслює статеву та вікову приналежність до молодшого брата чи сестри. В корейському суспільстві, подібно до багатьох інших культур, відносини між братами і сестрами мають свої особливості, і термін «동생» вказує на ці важливі зв'язки та стосунки.

Образність жіночого мовлення в корейській мові відзначається використанням специфічних слів, виразів та мовних засобів, які найчастіше виражають емоції, відчуття, інтуїцію та сприйняття. Ця особливість мови може впливати на спосіб спілкування та самовираження жінок в корейському суспільстві.

Одним із специфічних засобів образності в жіночому мовленні є використання різноманітних прислівників та вигуків для вираження емоцій та ставлення до обговорюваного питання. Наприклад, слова «아마» (Боже мій), «너무 너무» (дуже дуже), «정말» (справді) та інші можуть супроводжувати висловлення та надавати їм більшу емоційність:

«이 가게의 오렌지는 아마도 가장 달콤할 것 같아요.» (Можливо, апельсини в цьому магазині найсолодші.)

«이 영화 너무 너무 흥미롭다!» (Цей фільм дуже цікавий!)

Ще однією особливістю образності жіночого мовлення є використання слів та виразів для вираження захвату, здивування чи враження. Наприклад, слово «어쩜» (неймовірно) може вказувати на захоплення або подив, а «어머머» (Божечки) - на здивування:

"이 공연 어쩜 흥미로웠어!" (Цей виступ був неймовірно захоплюючий!)

"너 방금 새 차 샀어머머!" (Ти щойно купив нову машину? Божечки!)

Ці образні мовні засоби допомагають жінкам виразити свої почуття та реакції більш насичено та емоційно, а також підкреслити свою жіночність та ніжність у спілкуванні.

Аналізуючи ці приклади, можна побачити, що жіноче мовлення в корейській мові часто спирається на інтонацію та виразність слів для вираження емоцій. Це відображає стереотипи і очікування, які можуть існувати у корейському суспільстві щодо жіночого спілкування.

В корейській мові прислівники та прикметники грають важливу роль у жіночому мовленні, додаючи до висловлювань виразності та емоційного насичення, наприклад:

1. 좀 (조금) – трохи: *좀 더 조심하세요.* (Трохи обережніше, будь ласка.)
2. 아마 – можливо: *아마 내일 비올지도 몰라요.* (Можливо, завтра буде дощ.)
3. 너무 너무 - дуже-дуже: *너무 너무 예뻐요!* (Ти дуже-дуже гарна!)
4. 정말 – справді: *정말 행복해요.* (Це справді щасливо.)
5. 사실 - чесно кажучи: *사실 나도 잘 몰라요.* (Чесно кажучи, я теж не знаю.)

6. 아주 – дуже: *아주 행복해요.* (Дуже щасливо.)
7. 무지 무지 - значно, дуже: *무지 무지 바빠요.* (Дуже-дуже зайнято.)
8. 마침 - доречно, вчасно: *마침 그거 좋아해요.* (Доречно, мені це подобається.)

Ці прислівники додають висловлюванням більше емоцій та виразності, підкреслюють почуття та ставлення спікера до обговорюваного питання. Вони є важливою складовою жіночого мовлення в корейській культурі, яка відзначається виразністю та теплотою в спілкуванні.

У корейському мовленні виявлення доброти та зацікавленості до співрозмовника є важливою частиною комунікації. Це може включати в себе питання та вирази, які демонструють підтримку і розуміння. Деякі такі вирази включають:

1. *그래서?* (І потім що?) - Це питання використовується, щоб попросити співрозмовника поділитися більше інформацією або поділитися подробицями:

- *어제 뭐 했어?* (Що ти робив вчора?) Відповідь: *영화 봤어.* (Дивився фільм.)
- *그래서?* (І потім що?) Відповідь: *친구랑 함께 봤어.* (Дивився разом з другом.)

2. *그런데?* (Однак?) - Цей вираз використовується, коли хтось хоче дізнатися більше подробиць або виразити цікавість або незрозуміння щодо інформації, яка була надана:

- *내일 날씨가 좋을 거예요.* (Завтра буде гарна погода.)
- *그런데?* (Однак?)
- *비가 올 거예요.* (Але буде дощ.)

Ці вирази допомагають підтримати діалог і показати, що співрозмовник цікавиться розмовою та ставиться до неї з повагою. Це важливий аспект в корейській мовній культурі, де взаємне розуміння та підтримка вважаються важливими.

Так, вживання лексики є важливою складовою мовлення, яка відображає характер поведінки жіночої половини корейського суспільства. Жінки частіше використовують різноманітні прикметники та прислівники, щоб додати виразності і емоційного забарвлення до свого мовлення. Вони також активно користуються лексикою «захисту обличчя» для забезпечення гармонійного спілкування та вираження поваги до інших.

Користування лексикою «захисту обличчя» також важливе для створення позитивного спілкування. Вона дозволяє виразити повагу, підтримку та бажання зберегти гідність співрозмовника. Така лексика враховує соціокультурні аспекти корейського суспільства та допомагає підтримувати гармонійні відносини в міжособистій комунікації.

Загалом, лексика грає важливу роль у вираженні особистісних характеристик, емоцій і ставлення жінок в корейському суспільстві, роблячи їх мовлення більш виразним і відповідним культурним нормам.

3.1.3 Морфологічні особливості гендерних відмінностей в корейській мові

Аналіз мовлення в корейській мові, специфічного для жінок, показує, що вони частіше використовують афікси, які несуть емоційні відтінки. Такі афікси, як «고요» (гойо), «네요» (нейо), «데요» (дейо) та інші, додають висловлюванням глибину та емоційну забарвленість, і вони відіграють роль стильових афіксів.

1. Використання афіксу «-데요» (дейо): *왜 어제 전화를 안 받았데요?* (Чому ти не відповідала на дзвінки вчора?) – у цьому реченні афікс «-데요»

(дейо) використовується для вираження непорозуміння або сумніву стосовно того, чому співрозмовник не відповідав на дзвінки вчора. Він надає реченню емоційний відтінок та підсилює сумнів мовця.

Наприклад, афікс «-ㄷㄹㅂㅅ» (дейо), який приєднується до основи присудка, може виражати непорозуміння, незнання обстановки, припущення або сумнів мовця. У реченні «*어제 학교에 갔는데*» (Вчора, я взагалі-то ходила до школи), афікс «-ㄷㄹㅂㅅ» (дейо) вказує на те, що мовець може бути незгодним або висловлює сумнів стосовно обставин.

2. Використання афіксу «-ㄴㄹㅂㅅ» (нейо): *그 아가씨가 예쁘네요.* (Ах, яка ж та дівчина гарна!) – у цьому реченні афікс «-ㄴㄹㅂㅅ» (нейо) виражає захоплення та захват мовця красою дівчини. Він додає до висловлення позитивний емоційний відтінок та підсилює комплімент.

Ці приклади демонструють, як афікси можуть додавати до мовлення жінок в корейській культурі інтонаційну та емоційну глибину. Вони допомагають виразити почуття, ставлення та реакції на різні ситуації у більш емоційному контексті, що є характерно для жіночого мовлення в Кореї.

На морфологічному рівні корейської мови можна виявити особливості вживанні оклик-пропозицій, які, в основному, є оповідальними пропозиціями, виражають різні емоції та емоційний стан мовця. Ці специфічні конструкції мають лексико-граматичні та інтонаційні особливості, але не змінюють граматичної структури присудка.

До цих конструкцій належать афікси і вигуки, що виражають здивування, захоплення, вирази емоційного стану. Наприклад:

1. Вираз здивування: *오늘도 비가 오는구나.* (І сьогодні йде дощ! (Здивування)) – у цьому реченні афікс «-구나» (гуна) використовується для вираження здивування стосовно погоди. Він додає до висловлення підтекст емоційного стану.

2. Вираз захоплення: *그 사람의 부인이 퍽 미인이군요.* (Дружина того чоловіка ну, просто красуня! (Захоплення)) - у цьому реченні афікс «-군요» (гунйо) використовується для вираження захоплення зовнішнім виглядом дружини. Він підсилює висловлення та робить його більш емоційним.

Ці приклади ілюструють, як жінки в корейському спілкуванні використовують морфологічні конструкції для вираження своїх емоцій та емоційних реакцій на різні ситуації. Вони активно використовують вигуки та афікси, що надають їх мовленню емоційну глибину та виразність.

3.1.4 Граматичні особливості гендерних відмінностей в корейській мові

У жіночому мовленні в корейській мові, так само як і в загальному мовленні, відіграють важливу роль категорії соціальної орієнтації (상대경어법). Ці категорії визначають рівень ввічливості та офіційності в мовленні і використовуються в різних ситуаціях для досягнення певної комунікаційної мети.

Перший стиль, який можна назвати «офіційно-ввічливим» (하십시오체), є виразом найвищого рівня ввічливості. Він застосовується в офіційних та формальних ситуаціях для виявлення поваги і ввічливості співрозмовнику. Основні граматичні закінчення цього стилю включають –*십시오*, –*습니다*, –*십시오다* та –*습니까?* »

Наприклад:

어디 가십니까? (Куди ви йдете?)

학교에 가려고 합니다. (Я йду до школи).

У цих прикладах видно, що використання офіційно-ввічливого стилю підкреслює офіційний та ввічливий характер розмови.

Аналізуючи цей стиль в жіночому мовленні, можна зазначити, що жінки також використовують його у відповідних контекстах, особливо в офіційних і формальних ситуаціях, де ввічливість і повага до інших осіб мають велике значення.

Другий стиль, відомий як «напівввічливий» (하오체) стиль, є виразом ввічливості, який зазвичай використовується у спілкуванні з людьми, які мають статус старших або друзів. На сьогодні цей стиль вважається застарілим і малопоширеним, і він вже не використовується в більшості сучасних розмов. До характерних закінчень цього стилю відносяться –오, –소, –구려, –부시다, –는구려, –오?:

어머, 이런 일이 오늘 아니고 내일 일어났어요? (Ой, чому це не сталося завтра, а саме сьогодні?)

할머니, 오랜만이에요! (Бабусю, давно не бачилися!)

Як бачимо, цей стиль відзначається ввічливістю, особливо в обробці звертань до старших або рівних за статусом осіб. Проте в сучасному корейському суспільстві він менше вживається і визнається застарілим, але може використовуватися в деяких видах мистецтва або для підкреслення вишуканості і формальності мови.

Третьою категорією є фамільярна форма ввічливості (하계체). Цей стиль використовується для вираження ввічливості, але в менш формальних і дружніх ситуаціях. Йому притаманні такі закінчення, як –계, –네, –ㅁ세, –세, –는구먼, –는가? та інші:

어디 가요? (Куди ви йдете?)

뭐 하는 거예요? (Що ви робите?)

Цей стиль вказує на ввічливість, але в менш офіційних ситуаціях, наприклад, між друзями або у неформальному розмовному спілкуванні. Він є більш розміркованим і спрощеним у порівнянні з офіційно-ввічливим стилем, але все ж залишає ввічливий характер мовлення.

Четвертий стиль - авторитарний стиль (해라체) виявляється у використанні закінчень, таких як -아라, -다, -는다, -자, -렴, -느냐?, -니? Цей стиль вважається неввічливим і, як правило, вживається у формі наказу або вимоги. Він вказує на авторитет та владу особи, що виражається, і може бути використаний у ситуаціях, де необхідно надавати важливі і чіткі інструкції:

가서 문을 닫아. (Піди і зачини двері.)

조용히 해. (Мовчи.)

Цей стиль використовується, коли потрібно дати доручення або вказівки, і він може бути сприйнятий як більш суворий і неввічливий порівняно з іншими стилями корейської мови.

П'ятий стиль - неофіційно-ввічливий стиль (해요체) відображає вираження ввічливості до співрозмовника і є одним з найбільш вживаних стилів в Кореї на сьогоднішній день. Цьому стилю властиві граматичні закінчення, такі як -아요, -군요, -세요, -라요.

Цей стиль використовується у багатьох ситуаціях, де важливо виразити ввічливість і повагу до співрозмовника. Він підходить для офіційних та неофіційних розмов, і відмінно підходить для загального вживання у різних ситуаціях:

오늘 날씨가 좋아요. (Сьогодні гарна погода.)

어제 너무 바빴어요. (Вчора був дуже зайнятий.)

Цей стиль є важливим елементом корейського спілкування і використовується в багатьох різних контекстах.

Шостий стиль - фамільярний стиль (해체, 반말) - це стиль, який не передбачає вираження ввічливості та використовується у неформальних ситуаціях між рівними за статусом співрозмовниками. У цьому стилі вживаються такі граматичні закінчення, як -*아*, -*야*, -*야*, -*ㄹ까*, -*아?*, -*야?* та інші.

Фамільярний стиль є найбільш неофіційним та дружнім стилем в корейській мові. Він використовується, коли співрозмовники мають близькі стосунки або коли розмова відбувається між друзями, ровесниками або членами родини:

뭐해? (Що робиш?)

오늘 같이 먹을래? (Чи хочеш поїсти разом сьогодні?)

Цей стиль відображає відкритий та безпосередній спосіб спілкування та використовується в ситуаціях, коли не потрібно дотримуватися ввічливості або офіційності.

Вказане спостереження науковця Кана Коксу вказує на те, що фамільярна форма ввічливості (хагече) у корейській мові має відмінності в застосуванні залежно від статі. За його дослідженнями, ця форма вживається головним чином чоловіками і майже ігнорується жінками.

Основною сферою використання фамільярної форми ввічливості є побутові комунікативні ситуації, де комуніканти мають родинні стосунки. Проте головною умовою для вживання цієї форми є вік адресата, який зазвичай повинен бути старшим за мовця та мати вік понад 30 років.

Таке розрізнення у вживанні фамільярної форми може відображати соціокультурні норми і стереотипи, які існують у корейському суспільстві, і відображається у мовленні. Крім того, ця різниця може відображати те, як

спілкування між чоловіками та жінками регулюється у корейському суспільстві.

Важливо враховувати ці соціокультурні аспекти при вивченні корейської мови та її вживанні в різних ситуаціях.

Зазначені афікси в корейській мові використовуються для вираження фамільярної форми ввічливості (хагече) і низького рівня категорії ввічливості:

1. -하네| (-hane): Цей афікс додається до дієслів, щоб виразити фамільярну форму ввічливості. Наприклад:

- 뭐해? (Mwo hae?) - Що робиш? (звичайна форма)
- 뭐해네? (Mwo hae ne?) - Що робиш? (фамільярна форма)

2. -하시네| (-hasine): Цей афікс також виражає фамільярну форму, але більш ввічливий порівняно з -하

Використання фамільярної форми категорії ввічливості в корейському мовленні справді залежить від ступеня знайомства та віку комунікантів, і ця форма найчастіше використовується серед добре знайомих співрозмовників.

Крім цього, жінки в корейській мові можуть виражати свої емоції не тільки за допомогою виразу обличчя, а також за допомогою специфічних звуків або символів, які роблять сказане більш емоційно забарвленим.

Наприклад, додавання літери «ㅇ» після коротких фраз, як «Дякую» (고마워용)» або «Я кохаю тебе (사랑해용)», робить мовлення більш милозвучним і лагідним. Також можуть вживатися інші звуки, такі як «ㅎ» і «ㅂ», щоб підкреслити емоційний стан.

Ці мовні особливості можуть впливати на спосіб спілкування і враження, які створюються в процесі мовлення, і вони є частиною культурного контексту корейського суспільства.

Отже, можна прослідкувати, що граматичні особливості жіночого мовлення в корейській мові базуються на їх ролі у суспільстві, де їм притаманно бути покірними дружинами й милими дівчатами.

3.1.5 Синтаксичні особливості гендерних відмінностей в корейській мові

Існує багато досліджень того, чи є синтаксичні відмінності між мовою, якою говорять жінки, й мовою, якою користуються чоловіки. За останні роки було визначено:

1. Що стосується типу речення, чоловіки віддають перевагу висловлюванням перед жінками. Якщо мова йде про запити чи замовлення, то чоловіки віддають перевагу заявам, а жінки віддають перевагу слуханням. Жінки часто використовують питання як стратегію продовження розмов зі слухачами.
2. Жінки часто не закінчують сказане, залишаючи речення незакінченими.
3. Чоловіки ведуть конкурентоспроможний діалог, домінуючи в розмові. Вони перехоплюють теми, беруть ініціативу на себе, а жінки, в свою чергу, допомагають вести діалог.

Жіноче захоплення можна виявити навіть у найповсякденніших розмовах, де вони можуть висловлювати свій ентузіазм та цікавість. Це можна побачити в таких ситуаціях, як обговорення нових модних трендів, вражень від подій чи виразу захоплення чимось новим:

A: 이번에 나온 드라마 정말 재미있어! B: 진짜? 나도 봐야겠다! (A: Новий серіал дійсно дуже цікавий! B: Правда? Мені теж треба подивитися!) - у цьому діалозі обидві учасниці виявляють захоплення новим телесеріалом. Це вказує на те, що обговорення розважальних програм або культурних явищ може бути для жінок способом вираження свого зацікавлення та спільності.

Жіноче мовлення в корейській культурі може включати в себе вживання ввічливих виразів та форм для вираження ввічливості та розширення розмови в більш непрямий спосіб. Ця особливість мови може виникати внаслідок суспільних норм і культурних звичаїв, що встановлюють певний ступінь ввічливості та суворості для жінок:

A: 이 곳에 자리 있어요? B: 네, 자리 있어요. 앉아주세요. (A: Тут є вільні місця? B: Так, є вільні місця. Прошу, сідайте.) - у цьому прикладі жінка вважає за краще виразити ввічливість із запитом, чи є вільні місця, і надати дозвіл на сидіння навіть без конкретного запиту. Використання ввічливих знаків та запитів у формі питань може бути спрямоване на створення атмосфери ввічливості та зручності в спілкуванні. Жінки можуть бути особливо обережними у вираженні ввічливості та уникати прямих наказів. Це може відображати суспільні очікування та ролі, які призначаються жінкам в корейському суспільстві.

Загалом, ці мовні особливості можуть свідчити про важливі аспекти культурного контексту та соціальної динаміки в Кореї, які впливають на спосіб спілкування жінок в даному суспільстві.

3.2 Відмінні риси корейського мовлення чоловік та жінок

Протягом останніх тридцяти років стосунки між гендерними питаннями та мовою стали надзвичайно важливими і переплітаються одне з одним. Гендерні дослідження і дослідження мови входять у сферу міждисциплінарних наукових досліджень. Вивчення мови налічує тисячі років і має стародавні коріння, в той час як гендерні дослідження є більш новим явищем. Гендерні дослідження розвиваються по-різному в різних частинах світу, але найбільший вплив вони здобули в Північній Америці.

Період «феміністського пробудження», який розпочався наприкінці 1960-х років, вплинув на академічне та суспільне життя і заслуговує окремого уваги. Цей період, в який час і науковий, і суспільний контекст суттєво

змінився, відіграв важливу роль у формуванні історичного та наукового фону покоління, що було активним в цей період. Праця феміністок проникла майже в усі наукові галузі.

Гендерні дослідження і вивчення мови стали важливою частиною сучасного наукового діалогу і суспільної свідомості, сприяючи збагаченню нашого розуміння взаємозв'язку між мовою та статевою ідентичністю.

Вивчення гендерних аспектів має вирішальне значення для дослідження мови, і перший крок у цьому напрямку - це аналіз різниці в мовленні між чоловіками та жінками. Очевидно, що існують фізичні відмінності між чоловіками і жінками у багатьох аспектах. Наприклад, жінки мають більше жиру та менше м'язової маси у своєму тілі, менше фізичної сили, швидше старіють та, зазвичай, живуть довше. Важливо враховувати, що ці фізичні відмінності можуть впливати на специфічні переваги та навички, які розвиваються у чоловіків і жінок.

Окрім фізичних відмінностей, соціальні чинники також можуть впливати на різницю в поведінці та мовленні. Наприклад, тривалість життя жінок порівняно з чоловіками може бути вищою через різні соціальні ролі, які вони виконують, і типи робіт, які вони зазвичай обирають. Чоловіки, можливо, зазнають більшого тиску через соціальні очікування. Інші соціальні фактори, такі як виховання та оточуюче середовище, можуть також впливати на відмінності в робочих навичках та стереотипах.

Коли мова стає об'єктом дослідження, виявляється, що чоловіки і жінки часто використовують ту саму мову, але з деякими відмінностями у виразності та специфіці виразів.

Суспільство диктує чоловікам і жінкам відмінні ролі, які зазвичай призначені їм, і це відбувається через загальноприйнятую мову, що є ключовим каналом для засвоєння соціокультурної інформації. Те, як саме мова впливає на гендерні характеристики, визначає ставлення суспільства до представників різних гендерних груп (년 가족실태조사 결과). Ця динаміка формує гендерні

стереотипи, які є інструментами закріплення гендерних ролей, передаючи їх від покоління до покоління.

У сучасному світі основним напрямком дослідження рис чоловічого і жіночого мовлення є вивчення стратегій мовленнєвої поведінки представників обох гендерів у різних комунікативних ситуаціях. При цьому важливо враховувати культурний контекст конкретного суспільства, оскільки він визначає специфіку взаємодії мови та гендерних ролей (Flotow, 2004).

Однією цікавою особливістю використання мови в різних контекстах стосунків між чоловіками та жінками є вживання різних термінів для вказівки на сімейні зв'язки. Здається, що деякі слова та вирази отримують різні відтінки, коли їх вживають чоловіки та жінки. Це явище також можна спостерігати в корейській мові, де існують спеціальні терміни для назв старших за віком осіб, залежно від статі співрозмовника. Наприклад, чоловік може називати жінку, старшу за нього, « $\frac{\text{ㄷ}}{\text{ㄷ}}\text{ㄴ}$ » (що означає старшу сестру для чоловіка), а жінка, спілкуючись зі старшою жінкою, скоріше вживатиме термін « $\text{언}\text{ㄴ}$ » (старша сестра для жінки). Це ілюструє, як одне й те ж слово може мати різні смисли, в залежності від статі особи, яка його вживає.

Отже, мова відображає та утверджує гендерні ролі в суспільстві, нав'язуючи відмінності між мовним виразом чоловіків і жінок. Суспільство визнає ці гендерні відмінності через вживання відповідних мовних форм для чоловіків і жінок, і це відображається в їхньому сприйнятті та рольових очікуваннях.

У практиці виявлено, що більшість жінок у мовній комунікації приділяють увагу стилю співробітництва, тоді як чоловіки частіше застосовують стиль конкуренції. Відповідно до цього кожна стать використовує специфічні стратегії комунікації: жінки, як правило, виступають послідовними в мовленні, водночас як чоловіки надають перевагу самостійності та домінуванню.

Існують відмінності у стилях мовлення чоловіків і жінок, які проявляються в їхньому виборі слів і виразів. Мовлення чоловіків часто вважається більш стриманим, і вони ретельно підбирають іменники та прикметники для своїх висловлювань. У жінок мовлення відрізняється витонченістю слів і використанням багатоекспресивної лексики.

Загалом, можна зробити узагальнення, що чоловіки та жінки часто використовують два різних стилі в мовленні. Чоловіки володіють прямим, різким, іноді грубим способом виразу, тоді як жінки виявляють спокійність, довіру, іноді навіть наївність у своїх комунікативних виразах.

Гендерні особливості формуються на різних соціальних рівнях, які визначають комунікативну поведінку особи. Під комунікативною поведінкою розуміється сукупність норм і традицій спілкування, які визначаються культурними, віковими, професійними і іншими факторами.

Аналіз гендерних рис в мовній комунікації може бути здійснений за допомогою детального опису комунікативної поведінки з врахуванням таких характеристик, як комунікативна привітність, емоційність, здатність до підтримки комунікативного контакту, взаємозв'язок вербального та невербального спілкування, використання жестикуляції, міміки, гучності, темпу мовлення і багатьох інших.

Мова є важливим дзеркалом суспільства і відображає соціальні відмінності між чоловіками та жінками. Це не дивно, оскільки більшість культур розмежовують ролі чоловіків і жінок і роблять це відкрито та помітно. Внаслідок цього виникають різні відмінності в мові, які відображають ці гендерні ролі.

Однією з таких відмінностей є фонологічні аспекти мовлення. В деяких дослідженнях було виявлено, що жінки мають кращу вимову певних фонем, ніж чоловіки. Наприклад, у випадку англійської мови, фонема «-ing» може бути неправильно вимовлена більшістю чоловіків, але майже всі жінки вимовляють її правильно. Це явище можна спостерігати і в інших мовах.

Дослідження також показують, що студентки частіше володіють кращою вимовою та мають більші здібності до мови, ніж їхні чоловічі однолітки. Це може пояснювати те, чому багато жінок обирають мовознавство та лінгвістику як основний предмет вивчення.

Корейський побутовий дискурс, як вже зазначалося раніше, зазвичай має форму діалогу та характеризується специфікою спілкування між близькими людьми. Ситуативна залежність та суб'єктивність говорять про його природність та органічність. Розглянемо інший приклад діалогу між жінкою і чоловіком, де можна виявити особливості жіночого мовлення:

Чоловік: 오늘 진짜 추워, 옷 따뜻하게 입었어? (Сьогодні дійсно холодно, ти одягнулась тепло?)

Жінка: 네, 따뜻한 옷 입었어요. (Так, я одягла теплий одяг.)

Чоловік: 그럼 좋아. 바람이 많이 불어서 건강 조심해야 돼. (Це добре. Там сильний вітер, треба піклуватися про своє здоров'я.)

Жінка: 네, 감기 조심할게요. (Так, я тепло вдяглася, щоб не захворіти.)

В цьому діалозі можна відзначити, що жінка використовує ввічливі вирази, щоб виразити свою обізнаність і обережність, навіть в такому простому обговоренні погоди. Вона також підтримує позитивний тон розмови та додає слова подяки і обізнаності.

Основні характеристики жіночого мовлення, які можна визначити в цьому контексті, включають ввічливість, обережність у висловленнях та прагнення підтримувати позитивний тон у спілкуванні. Жіноче мовлення в корейській мові часто відзначається застосуванням ввічливих виразів та вираженням турботи про співрозмовника.

Чоловік: 오늘 친구들과 만날 거예요. 너도 같이 갈래요? (Сьогодні я зустрінусь з друзями. Ти хочеш піти разом зі мною?)

Жінка: 아, 저는 오늘 일이 좀 있어서 못 가요. 다음에 꼭 같이 가요. (О, сьогодні у мене є трохи справ, тому я не можу. Обов'язково підемо разом наступного разу.)

Чоловік: 그럼 다음 주에 같이 가자. (Тоді давай підемо разом наступного тижня.)

Жінка: 좋아요, 다음 주에 기대할게요. (Добре, чекатиму наступного тижня.)

У цьому діалозі жінка також виявляє риси жіночого мовлення. Вона використовує ввічливі вирази, щоб відповісти на запитання чоловіка та виразити свою незмінну увагу до нього. Крім того, вона виражає готовність піти разом з ним в майбутньому, що вказує на її турботу та дбайливість у відносинах.

У цьому контексті основні риси жіночого мовлення включають ввічливість, вираження готовності до компромісу та обізнаність у висловленнях. Жіноче мовлення в корейській культурі часто підкреслює важливість міжособистісних відносин і турботу про інших учасників розмови.

Жінки часто мають природну схильність користуватися високим тоном голосу, і це може бути пов'язано з фізіологічними особливостями. Проте вчені вказують на те, що ця особливість також може бути сприйнята як прояв «боязкості» або «емоційної нестабільності жінки». Окрім високого тону, жінки також можуть використовувати зворотний акцент у спілкуванні. Така інтонація вказує на повагу та ввічливість. Цей спосіб спілкування може допомогти підкреслити жіночу елегантність та уважність, але іноді ця інтонація може вказувати на відсутність впевненості.

Навпаки, чоловіки зазвичай використовують спадаючу інтонацію, щоб підкреслити свою впевненість у сказаному. Ця інтонація допомагає вказати на чоловічу рішучість та силу:

Чоловік: *뭐 먹을래?* (Що хочеш поїсти?) Дружина: *뭐든 괜찮아.* (Будь-що підійде.) - Дружина вживає високий тон, щоб підкреслити свою готовність до компромісу.

Чоловік: *내일 뭐 할래?* (Що хочеш робити завтра?) Дружина: *뭐든 좋아.* (Будь-що буде добре.) - Чоловік використовує низький тон, підкреслюючи свою рішучість.

Отже, вибір інтонації може бути специфічним для культури та гендерних ролей, і це є ще однією нюансною відмінністю у спілкуванні чоловіків та жінок

Відмінності у виборі слів та мовленні чоловіків і жінок можуть відображати різницю у способах вираження почуттів і емоцій. Наприклад, коли жінка перелякана, вона може викрикнути: «Я боюся смерті!» Однак, коли чоловік виражає свій страх таким чином, його можуть сприйняти як боягузливого або надто емоційного.

Ці різниці в мові можна спостерігати в різних аспектах, одним з яких є вживання слів для опису кольорів. В англійській мові існує окремий жіночий словник, який деякі чоловіки можуть уникати. Жінки часто користуються словами, які описують кольори та взуття, які походять з французької мови, такі як «ліловий», «аквамарин», «лавандовий», «лазурний» і так далі. У більшості випадків чоловіки можуть уникати використання цих слів і обирати менш деталізовані описи.

Це може виникати з соціокультурних стереотипів та очікувань, що суспільство накладає на чоловіків і жінок. Жінкам, можливо, дозволяється більш вільно виражати свої почуття і бути більш деталізованими в мовленні, тоді як в чоловіків може існувати тиск використовувати більш обмежену та стриману лексику. На практиці це може призводити до відмінностей у способах спілкування між статями.

У щоденному житті можна спостерігати, що жінки віддають перевагу використанню великої кількості прикметників, таких як «*아름다운*» (гарний), «*맛있는*» (смачний), «*환상적인*» (фантастичний), «*천국의*» (небесний), щоб висловити свої емоції. У той час як, коли чоловік відгукується, він, можливо, скаже лише: «*맛있어요*» (смачно), використовуючи менше прикметників.

Цей особливий вибір слів і використання багатьох прикметників може свідчити про те, що жінки зазвичай більш чутливі до навколишнього середовища і виражають свої емоції більш експресивно словами. Це робить мову жінки більш різноманітною та емоційно збагаченою.

Як вже зазначалося, цей підхід до мови також може ілюструвати різницю у виразності емоцій між чоловіками і жінками. Коли жінка використовує багато прикметників та словесних звернень, вона може бути сприйнята як більш виразна та емоційна співрозмовниця. У той час як чоловік, обмежуюється більш простими словами, може передавати менше емоційного виразу у своїй мові.

Також можна виявити різницю у використанні прислівників між чоловіками і жінками. Зазвичай жінки віддають перевагу таким прислівникам, як «жахливо», «симпатично», «страшенно», «величезно», «цілком». Ось приклад з корейської мови: коли жінка розповідає про своє враження від концерту, вона може сказати: «*정말 멋있었어요*» (дуже круто було). Використання таких прислівників може підкреслити її емоційний стан та виразність у висловленні.

З іншого боку, чоловіки зазвичай використовують прислівники, такі як «дуже», «абсолютно», «справді». Наприклад, чоловік, розповідаючи про фільм, може сказати: «Дуже цікавий фільм». Це може вказувати на більш об'єктивний підхід до висловлення емоцій та вражень.

Словесний вибір, пов'язаний з вживанням прислівників, також може відображати різницю у сприйнятті та виразності між мовленням чоловіків і

жінок. Жінки, використовуючи багато прислівників, можуть створювати більш докладні та емоційно насичені описи подій та вражень. Це робить їхню мову більш виразною та насиченою.

Можливо, ця відмінність у використанні мови чоловіками та жінками пов'язана з певними соціокультурними та виховними факторами. Здавалося б, жінки, як більш лагідні та покірні за стереотипами, уникають використання лайливих і брудних слів. Їхня віра полягає в тому, що такі слова можуть викликати незручність для інших та справити враження відсутності манер. Вони надають великого значення витонченості та культурності у мовленні. Наприклад, жінки можуть уникати вимови таких слів, як «чорт», і замість цього вживають фрази типу «о, Боже», щоб висловити свої почуття.

Порівняймо два можливих способи вираження подібного здивування:

Жінка: «리센아, 너 왜 항상 이렇게 늦게 일어나니? 아침 1 시야!»

Чоловік: «변태! 기차가 또 늦어졌어!»

Видно, що чоловік використовує більше лайливих слів у розмові, тоді як жінка обходиться без них та виражає своє здивування більш ввічливо. Ця різниця у мовленні може відображати різницю в соціалізації та культурних очікуваннях, які впливають на стиль спілкування між чоловіками та жінками.

Жінкам часто подобається вживати слова, що мають значення «маленький» або «ніжний», такі як «книжечка, носовичок». Вони також люблять використовувати ласкаві слова, наприклад, «любий, солоденький»:

Жінка: «작은 책을 읽고 있어.» - «Я читаю маленьку книжечку.»

Чоловік: «여보, 너 정말 사랑스러워.» - «Люба, ти справді чарівна.»

Зазвичай жінки використовують такі слова для вираження ніжності та тепла, але коли чоловік вживає їх надто часто, деякі люди можуть сприймати це як відсутність мужності або навіть як психологічні проблеми.

Крім того, жінки виявляють схильність вживати слова, які виражають ввічливість та уважність, такі як «будь ласка» і «спасибі». Вони також більш

схильні до використання евфемізмів, або м'якіших виразів, щоб описати певні речі чи ситуації:

Жінка: «당신의 도움에 감사합니다.» «Дякую вам за вашу допомогу.»

Чоловік: «듣기, 이걸 그렇게 멋지지 않아 보여요» - «Послухай, це виглядає не надто привабливо.»

Зазначимо, що чоловіки частіше використовують «сленг» та прямолінійну мову, а жінки надають перевагу ввічливим та більш обхідним висловлюванням.

Жінки виявляють схильність вживати займенники першої особи множини, коли вони щось пропонують, навіть у випадку, коли жінка пропонує щось іншій особі. Зворотне можна спостерігати у чоловіків, які, як правило, використовують займенник першої особи однини. Коли чоловік пропонує щось іншій особі, він буде безпосередньо використовувати займенник другої особи:

Жінка: «우리는 서두르는 게 좋을 거야.» - «Ми маємо поспішати.»

Чоловік: «너는 빨라져야 돼.» - «Тобі потрібно бути швидшим.»

Ці синтаксичні відмінності, які проявляються у вживанні займенників, можуть варіюватися в різних мовах, і хоча немає конкретних правил, які обов'язково регулюють ці різниці в залежності від статі, вони можуть бути поміченими в багатьох культурах і мовах.

Коли жінка спілкується, вона часто звертає увагу на те, що думають інші. Вона зазвичай залишає рішення відкритим, не нав'язуючи свої ідеї або позиції. Часто можна почути від жінок такі фрази, як: «음, 너 아니? 나는 생각해, 아무래도, 아마도, 내가 틀릴 수도 있지만...» і таке інше.

Коли жінки потребують допомоги від інших, вони можуть сформулювати своє прохання так:

Жінки: «죄송합니다, 도와주실 수 있을까요?» - «Вибачте, чи можете ви мені допомогти?»

У випадку з чоловіками, їхні висловлювання можуть бути більш прямими, наприклад:

Чоловіки: «도와주세요.» - «Будь ласка, допоможіть мені.»

З цих прикладів видно, що чоловіки частіше складають прямі прохання, тоді як жінки виявляють більшу ввічливість у комунікації.

Жінки частіше використовують питальні речення, ніж чоловіки. Вони розглядають це як стратегію для збереження приємного розмовного процесу. Як відзначила Лакофф (1975), порівняно з чоловіками, жінки частіше використовують питальні речення для вираження своїх думок. Вони також віддають перевагу використанню розділових питань, що сприяє створенню менш напруженого тону розмови.

Фішман (1980) провів аналіз багатьох записів розмов між чоловіками та жінками і виявив, що жінки використовують розділові питання в тричі більшій кількості, ніж чоловіки. У загальній кількості 370 запитань, висловлених під час цих розмов, 263 належали жінкам, що практично вдвічі перевищує кількість запитань, висловлених чоловіками. Цей факт свідчить про відмінність у структурі мовлення чоловіків і жінок.

Як зауважила Лакофф (1975), жінки частіше реагують на запитання з підвищенням тону, в той час як чоловіки використовують опущений тон, щоб чітко і впевнено висловити свою точку зору. Це може бути пов'язано з тим, що жінки частіше відчувають внутрішні сумніви щодо своєї впевненості та точки зору. Різниця у використанні мови також вказує на те, що жінкам частіше бракує впевненості в собі. З іншого боку, це також свідчить про те, що жінки демонструють більшу ввічливість та такт у спілкуванні, порівняно з чоловіками.

Були проведені спостереження за групою хлопців та дівчат на одній вулиці у Філадельфії. Результати виявили, що спосіб вираження наказів у

хлопців та дівчат був різним. Хлопці частіше використовували наказові речення, тоді як дівчата виявили схильність використовувати вирази з «Давайте». Наприклад:

Хлопчик: дай мені яблуко! Дівчина: Ти не міг би мені дати яблуко?

Хлопчик: Підемо. Дівчина: Давайте підемо.

Дослідження також виявило, що дівчата найчастіше користуються реченнями з модальними дієсловами, такими як «можемо, могли б». Вони рідко використовують наказові речення для надання вказівок. Щоб зменшити враження наказу, вони використовують прислівники, такі як «можливо, напевне, мабуть».

У корейській культурі схожі різноманітності можна помітити. Хлопці та дівчата можуть виражати свої думки та наміри відмінно одне від одного. Наприклад:

Хлопець: 사과를 나에게 줘! (дай мені яблуко!) Дівчина: 너 나에게 사과 줄 수 있을까? (ти не міг би мені дати яблуко?)

Хлопець: 가자. (Підемо.) Дівчина: 같이 가요. (Давайте підемо.)

Також у корейській мові можна виявити використання модальних дієслів та прислівників, щоб надати висловленим думкам більш ввічливий відтінок.

Жінки справді приділяють більше уваги правильності синтаксису. Вони ретельно конструюють свої речення, дотримуючись точної граматики, коли висловлюють свої думки. Наприклад:

Жінка: 오늘은 우리가 공원에 가기로 계획하고 있어요.

Це відрізняється від чоловіків, які можуть бути менш суворими до правил мовлення і використовувати спрощену форму, наприклад:

Чоловік: 갈까요? (Підемо?)

Жінка: 당신은 우리가 가는 걸 말하고 있나요? (Ти маєш на увазі, ми йдемо?)

Жінки, як правило, більше приділяють уваги стандартній формі мови. Ця різниця відображається і в їхній вимові.

Згідно із дослідженнями, в розмовах, де беруть участь як чоловіки, так і жінки, часто можна спостерігати певні різниці в підході до спілкування. Жінки зазвичай воліють бути терплячими слухачами, проявляючи увагу та емпатію до мовця. Вони зазвичай не перебивають співрозмовника і намагаються створити сприятливу атмосферу для розмови. З іншого боку, чоловіки частіше прагнуть бути активними розмовниками, демонструвати свою точку зору та стараються бути почутими. Вони зазвичай уникають мовчання в розмові та прагнуть займати активну позицію.

Ця різниця в підходах до спілкування може мати коріння в соціокультурних ролях, які приписуються чоловікам і жінкам у суспільстві. Жінки частіше виховуються з акцентом на ввічливість, вислуховування і розуміння, тоді як чоловіки можуть відчувати себе більш впевненими в ситуаціях активного вираження своїх думок.

Щодо вибору тем для обговорення, то чоловіки і жінки можуть мати різні інтереси та пріоритети. Чоловіки, як правило, обирають теми, пов'язані зі світовими подіями, політикою, економікою і спортом, водночас як жінки більше зацікавлені у сімейних аспектах, дітях, моді і господарських питаннях. Ці відмінності у виборі тем для розмов можуть відображати суспільні норми та очікування, які впливають на інтереси і ролі чоловіків і жінок у сучасному світі. Незважаючи на загальноприйнятий стереотип, що жінки говорять більше, дослідження свідчать про те, що справжня картина складніша, і вона визначається контекстом та умовами розмови.

Соціолінгвісти вивчають не лише розмовність жінок, а й їхню мовну поведінку в партнерських відносинах та спільних суспільних ситуаціях. Крім того, виникають статеві відмінності в паралінгвістичних аспектах, таких як

міміка та жестикуляція, які можуть супроводжувати мову під час спілкування (Morgan and Robin, 1968).

Звісно, можна помітити численні відмінності між мовленням жінок і чоловіків. Жінки, зазвичай, відрізняються тим, що вони частіше використовують слова з емоційним забарвленням, надмірно лагідну лексику, дотримуються точної вимови та уважні до синтаксису. Вони також можуть вживати запитальні речення для вираження своїх бажань або вимог.

На відміну від цього, чоловіки частіше використовують наказові речення, можуть користуватися сленговою лексикою та вульгаризмами, не завжди дотримуються точності у синтаксисі і мають менший запас прикметників та прислівників.

Ці відмінності в мовленні можуть бути результатом різного сприйняття та використання мови жінками і чоловіками у відповідь на соціокультурні чинники і ситуації спілкування. Вони вказують на багатогранність і різноманітність людського спілкування та мовленнєвого виразу в різних контекстах та середовищах.

Висновки до розділу 3

У даному розділі ми розглянули особливості мови чоловіків та жінок у корейському суспільстві на різних мовних рівнях та дослідили причини цих особливостей.

По-перше, було розглянуто відмінності у мові чоловіків та жінок і виявлено, що вони проявляються на різних мовних рівнях: фонетичному (жінки посилено вимовляють декі слова, щоб звучати миліше), лексичному (жінки використовують більше прикметників або скорочених слів, в той час як чоловіки більше лаються), морфологічному (жінки використовують афікси, що надають реченням більшого емоційного забарвлення або певної невпевненості чи перепитування), граматичному (чоловіки частіше використовують панмаль – неформальний невічливий стиль), синтаксичному

(жінки частіше перепитують або підтверджують сказане співрозмовником, аби підтримати розмову, в той час як чоловіки часто конкурують в розмові). До того ж, було розглянуто приклади дискримінації в мові щодо жінок, а саме зображення їх як об'єктів у спілкуванні (напр. слюри *나비, 걸레*).

По-друге, на основі розглянутих прикладів було зроблено висновок, що в цілому в Кореї жінки проявляють себе більш невпевнено у мовленні, часто виражають свої бажання не прямо, а опосередковано, схильні більше дотримуватися правил вимови або граматичних рішень, спілкуються більш м'яко, складають складніші та довші речення, використовують більше прикметників та детальніше описують речі, намагаються, щоб співрозмовнику було комфортно. В той же час, чоловіки більш схильні бути наполегливими в мовленні, боротися за лідерство у розмові, вони частіше використовують прохання та накази, частіше використовують неформальний стиль, а також схильні до використання грубих слів.

Отже, у корейській мові існує багато відмінностей між мовленням чоловіків та жінок. З одного боку ці відмінності формуються внаслідок стереотипних уявлень щодо ролей чоловіка та жінки в корейському суспільстві, а з іншого – такі особливості мови чоловіків та жінок посилюють та закріплюють ці стереотипи. Хоча, на відміну від західних країн, у Кореї ці відмінності проявляються сильніше, але все ж зі змінами, яке приносить сучасне корейське суспільство, вони поступово видозмінюються та перелаштовуються.

ВИСНОВКИ

Після проведення досліджень стосовно передумов становлення та розвитку гендерної лінгвістики та аналізу різних наукових підходів, можна зробити висновок, що гендерна лінгвістика дозволяє глибше розкрити значення концепції гендеру за допомогою такого складного та багатогранного явища, як мова. Поточні дослідження у гендерній лінгвістиці фокусують увагу на особливостях мовленнєвої поведінки чоловіків та жінок.

Результати цього дослідження виявляться корисними для подальшого розвитку лінгвістичної гендерології, визначення основ, принципів, структури та закономірностей гендерної динаміки мови, вивчення антропоцентризму та андроцентризму у мові.

Стан дослідження лінгвістики корейської мови є досить активним і різнобічним. Протягом останніх десятиліть спостерігається зростання інтересу до вивчення цієї мови з різних поглядів та дисциплін, що призводить до розкриття нових аспектів і розширення знань.

У галузі гендерної лінгвістики корейської мови відбулися значні зміни. Дослідження зосереджують увагу на розумінні впливу гендерних ролей та стереотипів на мовну поведінку, вживання мовних засобів у жіночому та чоловічому мовленні. Це дозволяє краще зрозуміти, як соціокультурні чинники впливають на мовленнєву практику і взаємодію між статями.

Лінгвістичні особливості, які характеризують жіночу та чоловічу мову в різних аспектах, існують на різних мовних рівнях: на звуковому рівні, синтаксичних особливостях, вживанні лексики та структурах речень. Зміни у соціумі, зокрема активніше залучення жінок до різних сфер, сприяли переосмисленню ролей і, відповідно, зміні мовного вжитку.

Узагальнюючи, дослідження лінгвістики корейської мови показують активний розвиток дисципліни та збагачення знань про мовні особливості та їх взаємодію з культурними й соціальними чинниками. Даний напрямок досліджень розкриває широкі можливості для подальшого вивчення, сприяє

розвитку гендерної лінгвістики, а також розумінню більш глибоких зв'язків між мовою, гендером та суспільством.

Поведінка та спілкування жінок в Кореї визначаються двома основними факторами: психофізіологічними особливостями та гендерними стереотипами, які передаються від покоління до покоління. Ці стереотипи забезпечують закріплення та трансляцію гендерних ролей в суспільстві. Чудовим прикладом для демонстрації цього є феномен “егьо” – жінки спеціально намагаються говорити високим тоном, використовують милі слова та звуки тощо, аби створити милий образ.

Подібно до Китаю та Японії, Корея піддавалася впливу конфуціанських ідеалів. Однією з основних концепцій конфуціанства є спрямування на родинні цінності. У цьому контексті чоловіки виступають як голови родини, а жінки виступають як берегині дому та в основному приділяють увагу сім'ї.

Згідно з конфуціанською доктриною, сімейні відносини базуються на принципі «домінування-підпорядкування». Жінки підкорюються чоловікам відповідно до своєї ролі (дочка, дружина) та відіграють підпорядковану роль. Це відображається у жіночому спілкуванні через акцент на стриманості та відповідності жіночому стандарту.

Характерні риси жіночого мовлення в корейській мові можна виділити на різних рівнях мови:

1. Фонетичний рівень: Використання посиленних приголосних, додавання певних звуків для підсилення м'якості вимови, дотримання правил вимови, чітка вимова слів.

2. Лексичний рівень: Використання лексики «захисту обличчя», вживання скороченої лексики та слів для вираження емоцій, часте вживання прислівників та прикметників.

3. Граматичний рівень: Додавання певних звуків на кінець граматичних конструкцій, щоб зробити мову більш ніжною.

4. Синтаксичний рівень: Схильність не завершувати речення, а також використання афіксів, що мають емоційні відтінки, і часток, які виражають непогодження. Також жінки частіше вживають вигуки.

Жіноча мова в Кореї характеризується підвищеною емоційністю і висловлюється через велику кількість слів, що описують почуття та емоції. Це відображає більшу концентрацію на внутрішньому світі та почуттях, що властива жіночому спілкуванню в Кореї. Також, жінки намагаються створити комфортне середовище для співрозмовника, той час як чоловіки намагаються перебрати ініціативу в розмові на себе. Серед інших особливостей мови чоловіків можна виділити:

1. Фонетичний рівень: Менша увага до правильної вимови слів, ніж у жінок.
2. Лексичний рівень: Чоловіки рідше використовують прикметники та прислівники, а також їхні асоціативні та синонімічні поля є набагато вужчими, ніж у жінок. До того ж, чоловіки схильні до використання грубих слів або нецензурної лексики.
3. Граматичний рівень: Використання неофіційного або неввічливого стилю.
4. Синтаксичний рівень: Часте використання форми наказу або прохання.

В цілому, через мову жінки проявляються як невпевнені, емоційні та милі, в той час як чоловіки ведуть себе рішуче, переконливо та перебирають ініціативу в розмові на себе.

На сьогодні в корейському суспільстві зберігається тенденція до стереотипного вираження у мові чоловіків та жінок: образ тендітної дівчини та сильного чоловіка, однак, сучасні виклики суспільства створюють нові образи “сильної та незалежної міської жінки” та “ніжного і чуйного хлопця”, що проявляється і через мову. На жаль, зберігається тенденція дискримінації жінок через мову, наприклад, слатшеймінг та об’єктивація.

АНОТАЦІЯ 주석

현대 한국어에서 성별 기호의 언어적 재생산 수단에 관한 본 연구는 한국어 음성에서 성별 기호의 언어적 표현의 구체적 특성을 분석하고 밝히는 것을 목표로 한다. 성별 정체성의 다양한 측면을 언어로 표현하고 표현하는데 사용되는 언어적 수단을 강조한다. 이 연구는 한국인의 말에서 성별 특성을 전달하는데 사용되는 어휘 단위, 문법 및 구문 구조의 특성을 강조한다. 다양한 성별에 관한 역할, 기대, 고정관념을 표현하기 위한 언어적 수단의 사용을 분석한다.

또한 본 연구에서는 성별 정체성과 관련된 말하기 관행의 특수성과 한국어 말하기에서 언어 수단 사용에 대한 사회 문화적 맥락의 영향을 조사한다. 연구의 객체는 한국어와 이를 사용하여 성별 특성을 표현하는 방법이다.

연구의 대상은 한국어의 성별에 대한 언어 단위이다. 연구자료는 책과 드라마에 나오는 한국어 대화였다.

이 연구서는 서론, 세 장, 결론 및 사용된 문헌 목록으로 구성된다.

제안된 연구의 첫 번째 섹션에서는 성별 기호의 언어적 재생산 수단을 연구하는 이론적 측면이 고려되었다. 먼저, 통시성과 동시성의 젠더언어학의 발전을 살펴보고, 젠더언어학의 주요 용어와 교리를 정의하고, 젠더와 성별이라는 용어를 비교 대조하였다. W. von Humboldt, F. de Saussure, E. Sapir, R. Lakoff 등과 같은 주요 언어학자들의 개념이 고려되었다.

다음으로 한국어학의 젠더언어학 연구 현황을 분석하였다. 강범모, 김진해, 전혜영, 정유진 등의 작품이 고려됐다. 다음으로 본 연구의 수행방법을 설명하였다.

제 2 장에서는 한국어에서 성별의 어휘적 결정을 살펴보았다. 첫째, 한국어의 성별 차이에 대한 어휘적 특징을 고찰하였다. 여기에는 성별을 의미하는 단어가 포함되었습니다. 그런 다음 애교와 같은 한국 문화 현상, 즉 사람에게 친절과 유치함을 부여하는 행동 유형을 연구했다. 이 현상에 대한 몇 가지 예가 제시되었다. 아이돌이 사용하는 인기 문구와 일반 한국인이 모방하는 문구이다.

또한 본 절에서는 한국어 발화에서 여성성의 언어적 재현을 추적하였다. 여성성을 언어로 표현하는 주요 언어적, 비언어적 수단을 강조하고 설명했습니다. 제안된 연구의 마지막 세 번째 절에서는 한국어의 성별 차이에 대한 언어적 특징을 조사하였다. 음성학적, 어휘적, 형태적, 문법적, 구문적 측면에서 다양한 언어 수준에서 여성과 남성의 음성 특성을 조사하고 비교했다.

연구 결과는 결론으로 요약되었다. 젠더 언어학의 발전과 형성의 주요 단계가 표시되었다. 또한 현대 한국어에서 언어 수준에 따른 여성과 남성의 발화의 주요 특징과 차이점을 나열하였다. 마지막으로 현대 한국사회의 주요 성역할 경향을 정리하였다. 이 작업은 한국어의 성별 특성 표현에 대한 지식 확장에 기여하고 이 방향에 대한 추가 연구의 기반을 마련할 것이다.

얻은 결과의 실질적인 의의는 한국 사회의 성 역할과 고정관념에 대한 이해에 기여하고, 한국어가 어떻게 성 특징을 재현하는지에 대한 더 나은 이해를 제공하며, 젠더 언어학 분야의 추가 연구를 위한 자료를 제공한다는 점에서 실용적 의미가 있다. 한국의 언어와 문화, 그리고 언어에 있어서의 성차별 문제에 대한 관심을 불러일으키고 있다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андріанов Д.В. Розвиток корейської літератури в часи японської колонізації на прикладі творчості Хан Йонуна, 2019 URL: https://philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2019/3_2019/part_2/25.pdf
2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник. К.: Вид. центр «Академія», 2004. 344 с.
3. Блинова О. Є. Поняття «стереотипу» у просторі наукових категорій. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Психологічні науки. 2014. Вип.1. Том 2. С. 711.
4. Бутиріна М. В. Мас-медіа як середовище створення та функціонування стереотипів масової свідомості: автореф. дис. ... доктора наук із соц. комунікацій: 27.00.01 / Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут журналістики. 2009. 32 с.
5. Главацька, Ю. Л. Лінгвостилістичні засоби вербалізації гендеру : лексико-семантичний контекст (на матеріалі текстів «жіночих» політичних програм атлантичної традиції) Науковий вісник Херсон. держ. ун-ту. Серія : Лінгвістика : зб. наук. праць / гол. ред. В. Олексенко. Херсон : ХДУ, 2017. Вип. 30. С. 164-170.
6. Говорун Т. В., Кікінежді О. М. Гендерна психологія: Навч. посіб. К.: Вид. центр Академія, 2004. 304 с.
7. Голубовська І.О. Антропологізм у мовознавстві та викладанні іноземних мов // Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження та перспективи / Редкол.: В.В. Акуленко (голов. ред.) та ін. К.: Логос. 2006. С. 33-39.
8. Даниленко О.І. Культура спілкування і її виховання: навчальний посібник. Л. : ЛДКМ ім. Крупської, 1989. 102 с.

9. Дегтярєва Т. Особливості жіночого мовлення в гендерному аспекті (на матеріалі англійської, української та російської мов) // Вісник СумДУ. 2004. № 1 (60). С. 46-52.
10. Емірсуїнова Г.І. Лексикон сучасного фемінізму (на матеріалі англійської мови) : автореф. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови» К., 2003. 19 с.
11. Ковальчук Ю. А. Словотвір корейської мови: навч. посіб, Київ: ВД Дмитра Бураго. 2019. 132 с.
12. Кришко А. Ю. Відгук ідей Вільгельма фон Гумбольдта у контексті проблем розвитку української мови в Україні ХІХ — початку ХХ століття / А. Ю. Кришко. // Науковий вісник Донбасу. — 2013. — № 4.
13. Маслова Ю. П. Роль гендерних стереотипів у розбудові громадянського суспільства (на прикладі сучасних українськомовних ЗМІ. Розвиток громадянського суспільства в Україні: минуле, сучасність, перспективи: колект. монографія. Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2014. Вип. 7. С. 278-297.
14. Мельник Ю.П. Об'єктивація гендерних стереотипів у сучасній лінгвістичній науці // Вісник Житомирського державного університету. Випуск 45. Філологічні науки. С. 110-114.
15. Овчиннікова І. І. Аспекти вивчення стереотипу як загальнонаукового феномена. *Studia Linguistica*. 2009. Вип. 2. С. 281-289.
16. Першина О. Є. Гендерні стереотипи та засоби масової комунікації. Гуманітарний вісник ЗДІА. 2005. Вип. 23. С. 110-115.
17. Почепцов Г.Г. (мол.) Теорія комунікації. 2ге вид., доп. К.: ВЦ Київський університет, 1999. 308 с.

18. Романенко В. О. Вербалізація гендерних стереотипів у соціально-побутових казках. Слов'янський збірник. 2014. Вип. 18. С. 376-384.
URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/slzb_2014_18_46
19. Селіванова О.О. Основи теорії мовної комунікації: підручник / О.О. Селіванова. Черкаси: Видавництво Чабаненко Ю.А., 2011. 350 с.
20. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: Підручник. Полтава: Довкілля. К., 2008. 712 с.
21. Скорик М. М. Мас-медіа як дослідницька галузь гендерного аналізу. Наукові студії із соціальної та політичної психології. 2013. Вип. 33 (36). С. 39-54.
22. Слінчук В. В. Соціальна типізація гендерних стереотипів у мові ЗМІ
URL: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1356>.
23. Трифонов Р. А., Стратілат О. В. Мовні засоби вербалізації та деконструкції стереотипів у книзі Максима Кідрука «Мексиканські хроніки». Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. Сер.: Філологія. 2013. Вип. 67. С. 102-107
24. Тютюнник Д.С. До питання про гендерні особливості мовленнєвої поведінки людей. Лінгвоукраїністика XXI століття : традиції та новаторство : зб. наук. праць (відп. ред. Л. М. Коваль). Вінниця :, 2018. 215 с.
25. Чому в сучасних жінок змінюється тембр голосу? URL:
<https://www.bbc.com/ukrainian/vert-cap-44470937>
26. Шепельська І. Ю., Гендерні відмінності в офіційно-діловому мовленні японської мови. К., 2016 5 с.
27. Штерн І.Б. Вибрані топіки та лексикон сучасної лінгвістики. Енциклопедичний словник. К.: АртЕк, 1998. 336 с.
28. Baker, Paul. «Will Ms ever be as frequent as Mr?,» Gender and Language. vol. 4.1. 2010 125-149.
29. Biber, D. and Conrad, S.. Register, Genre, and Style. Cambridge University Press. Church, Kenneth. W., William Gale, Patrick Hanks,

- and Donald Hindle. 1991. «Using statistics in lexical analysis,» In *Lexical Acquisition: Using On-line Resources to Build a Lexicon*, Lawrence Erlbaum, 2009. 115-164.
30. Caldas-Coulthard, C.R. and R. Moon.. 'Curvy, Hunky, Kinky: Using Corpora as Tools in Critical Analysis' paper presented at the Critical Discourse Analysis Symposium, University of Birmingham. 1999
31. Cameron D. *The Feminist Critique of Language: A Reader* / Cameron. – London, 1998.
32. Craig, R. T. Communication URL: <http://spot.colorado.edu/~craig/Communication.htm>.
33. Dunbar R. I. M., Anna Marriott, and N. D. C. Duncan. *Human Conversational Behavior*. *Human Nature*. Vol 8. New York: 1997. 234 p.
34. Ewha Womans University. *The Institute of Language Education, Korea: Pathfinder in Korean, high intermediate student book*. 2000. 176 p.
35. Fishman, M. *An Introduction to Sociolinguistics*. Malden: Blackwell publishing. 1980. 420 p.
36. Flotow, Luise von. *Translation and Gender*. Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press. 2004. 24 p.
37. Humboldt W. *On Language. On the Diversity of Human Language Construction and Its Influence on the Mental Development of the Human Species* / Wilhelm von Humboldt., 1999. – (2nd rev. edition).
38. John Whitman. *Varieties of Korean: Old Korean (Part VI)*. URL: <https://conf.ling.cornell.edu/whitman/Whitman2015OldKorean.pdf>
39. Jung C. *Phenomenology of the Self* / Carl Jung. – Campbell: Penguin Books, 1971, pp. 145, 148–162.
40. Kotthoff H. *Die Geschlechter in der Gesprächsforschung. Hierarchien, Teorien, Ideologien*// *Der Deutschunterricht*. 1996. 38 p.
41. Kum Sung. *New Ace Korean-English dictionary*. 1978. 2712 p.

42. Lakoff, R. *Language and Women's Place*. New York: Harper&Row Publishers, Inc. 1975. 216 p.
43. Leitch V. *Cultural Criticism, Literary Theory, Poststructuralism*. N.Y.: Columbia University Press, 1992. 186 p.
44. Littlejohn S. W. *Theories of Human Communication*. Belmont, CA: Wadsworth, 1996.- 68 p.
45. Miho Choo and William O'Grady. *The sounds of Korean a pronunciation guide»*, Seoul. University of Hawaii Press. 2003. 100 p.
46. Morgan, Robin. (1968). *Going Too Far. The Personal Chronicle of a Feminist*. New York: Random House. 1968. 134 p.
47. Sapir, E. (1925). *Sound Patterns in Language*. *Language*, 1(2), 37–51.
<https://doi.org/10.2307/409004>
48. Schramm W. L. *The Beginnings of Communication Study in America: a memoir*; Ed. by S. Chaffee and E. Rogers. A: Sage, 1997. 43 p.
49. Shuy, D. *A Cultural Approach to Male-Female Miscommunication*. London: 1969. 88 p.
50. Spender, Dale. *Man Made Language*. New York & London: 1980. 46 p.
51. Webster's seventh new collegiate dictionary. Springfield. Scientific Book Agency, 1971. 223 p.
52. World Economic Forum. *The Global Gender Gap Index*. 2017. 35 p.
53. Xiufang Xia. *Gender Differences in Using Language*. China: 2013.- 5 p.
54. Young-Key Kim-Renaud and John Whitman. *Korean Historical Linguistics, Special issue of Korean Linguistics*. Seou. John Benjamins Publishing Company. 135 p.
55. Young-Key Kim-Renaud and S. Robert Ramsey. *'The History of Korean Language'*, (Cambridge): Cambridge University Press. 2013. 1-162 p.
56. Zong Su Kim, translator: Ross King. *The History and Future of Hangeul»*(Seoul): Hanyang University. 2006. 1-162 p

57. 강범모. 2003. 언어, 컴퓨터, 코퍼스언어학. 서울: 고려대학교 출판부.
58. 강범모. 2013. «남성과 여성 발화의 어휘적 차이: 코퍼스 기반의 남녀 판별 연구,» 한국어학 58, 1-30.
59. 고려대학교 한국어문화육센터. 재미있는 한국어 5. 2012.- 235 쪽.
60. 김진해. 2006. 코퍼스언어학적 관점에서 본 의미의 본질,» 한국어 의미학 1, 75-104.
61. 김진해. 2013. «연어 연구의 의미론적 함의,» 국어학 68. 189-223.
62. 구혜선. 2019. «눈물을 하트 모양». 121 쪽.
63. 남기심, 고 영 근. 표준 국어 문법론. 서울, 탑출판사. 234 쪽.
- 64.년** 가족실태조사 결과. URL:
<http://www.mogef.go.kr/kor/skin/doc.html?fn=aa7bf854464b4>
65. 박영순. 국어 의문문의 의미에 대하여 (국어의 이해와인»식. 김석득 교수 환갑기념). 345 쪽.
66. 서정수. 국어 문법. 서울, 한양대학교 출판원. 256 쪽.
67. 한강. 2016. «채식주의자». 176 쪽.
68. 안의정. 2014. «구어 어휘의 의미 연구 방법론말뭉치 기반 사용역 변이 연구를 중심으로,» 한국어의미학 43, 107-132.
69. 연세 한국어 5 2013. 259 쪽.
70. 연세 한국어 6 2013. 234 쪽.

- 71.연세 한국어 읽기 5 2014. 189 쪽.
- 72.연세 한국어 읽기 6 2014. 173 쪽.
- 73.이원복 교수의. 사랑의 학교. 1999.223 쪽.
- 74.임근석. 2011. 한국어 연어 연구의 전개와 쟁점에 대하여. 국어학회,
국어학 61. 359-387.
- 75.전혜영. 남자와 여자의 언어, 어떻게 다른가 2004.- 24 쪽.
- 76.정유진·강범모. 2011. «친족명사의 공기어 양상과 네트워크 분석,»
언어학 19-2, 209-235.
- 77.정유진·강범모. 2015. «성별명사와 관련어의 의미특성,»언어 40-4,
675-702.
- 78.타블로. 당신의 조각들 2016.272 쪽.